

EUROOPA LIIT

EUROOPA PARLAMENT

NÕUKOGU

Brüssel, 13. veebruar 2026
(OR. en)

2025/0045(COD)

PE-CONS 66/25

SIMPL 217
ANTICI 219
ECOFIN 1788
EF 429
DRS 101
COMPET 1381
FIN 1586
COH 258
CODEC 2180

SEADUSANDLIKUD AKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV, millega muudetakse direktiive 2006/43/EÜ, 2013/34/EL, (EL) 2022/2464 ja (EL) 2024/1760 seoses teatavate äriühingute kestlikusaruandluse ja hoolsuskohustuse nõuetega

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU
DIREKTIIV (EL) 2026/...,**

...

**millega muudetakse direktiive 2006/43/EÜ, 2013/34/EL,
(EL) 2022/2464 ja (EL) 2024/1760**

**seoses teatavate äriühingute kestlikkusaruandluse
ja hoolsuskohustuse nõuetega**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 50 ja 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt²

¹ ELT C, C/2025/4212, 20.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/4212/oj>.

² Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2025. aasta seisukoht ... (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu ... otsus.

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjon esitas oma 11. veebruari 2025. aasta teatise „Lihtsam ja kiirem Euroopa: teatis rakendamise ja lihtsustamise kohta“ visiooni rakendamise- ja lihtsustamiskavast, mis kiiresti ja nähtavalt parandab inimeste ja ettevõtete olukorda kohapeal. Selleks on vaja enam kui järkjärgulist lähenemisviisi ja liidul on vaja kõnealuse eesmärgi saavutamiseks julgelt tegutseda. Komisjon, Euroopa Parlament, nõukogu, liikmesriikide kõigi tasandite ametiasutused ja sidusrühmad peavad töötama üheskoos, et muuta liidu, riigisiseseid ja piirkondlikud õigusnormid sujuvamaks ja lihtsamaks ning rakendada poliitikat tulemuslikumalt.

- (2) Seoses komisjoni kohustusega vähendada aruandluskoormust ja suurendada konkurentsivõimet on vaja muuta Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2006/43/EÜ³, 2013/34/EL⁴, (EL) 2022/2464⁵ ja (EL) 2024/1760⁶, säilitades samal ajal komisjoni 11. detsembri 2019. aasta teatise „Euroopa roheline kokkulepe“ (edaspidi „Euroopa roheline kokkulepe“) ja komisjoni 8. märtsi 2018. aasta teatise „Tegevuskava: Jätkusuutliku majanduskasvu rahastamine“ (edaspidi „kestliku rahanduse tegevuskava“) sätestatud poliitikaeesmärgid.

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiiv 2006/43/EÜ, mis käsitleb raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohustuslikku auditit ning millega muudetakse nõukogu direktiive 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 84/253/EMÜ (ELT L 157, 9.6.2006, lk 87, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj>).

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2022. aasta direktiiv (EL) 2022/2464, millega muudetakse määrust (EL) nr 537/2014, direktiivi 2004/109/EÜ, direktiivi 2006/43/EÜ ja direktiivi 2013/34/EL seoses äriühingute kestlikkusaruandlusega (ELT L 322, 16.12.2022, lk 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>).

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuni 2024. aasta direktiiv (EL) 2024/1760, mis käsitleb äriühingute kestlikkusalast hoolsuskohustust ja millega muudetakse direktiivi (EL) 2019/1937 ning määrust (EL) 2023/2859 (ELT L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).

- (3) Võttes arvesse kohaldamisala muutmist seoses ettevõtjatega, kelle suhtes kohaldatakse kestlikkusaruandluse nõudeid, oleks eproportsionaalne nõuda, et kestlikkusaruandluse audiitorkontrolli teha soovivate audiitorühingute suhtes kohaldataks tunnustamise nõudeid, mis on samaväärsed finantsaruannete auditeid tegevate audiitorühingute tunnustamise nõuetega. Sellised tunnustamise nõuded on seotud audiitorühingu nimel tööd tegevate füüsiliste isikutega, audiitorühingu häälteenamusega ning audiitorühingu haldus- või juhtimisorgani liikmete enamusega. Audiitorühingud, kes soovivad teha kestlikkusaruandluse audiitorkontrolli, peaksid tagama üksnes selle, et nad määravad vähemalt ühe võtmetähtsusega kestlikkuspartneri, kes vastab tunnustamise nõuetele ja kes on asjaomases liikmesriigis tunnustatud vandaudiitorina.
- (4) Direktiivi 2006/43/EÜ artikli 26a lõike 1 kohaselt peavad liikmesriigid tagama, et vandaudiitorid ja audiitorühingud viivad läbi kestlikkusaruandluse audiitorkontrolli kooskõlas komisjoni poolt hiljemalt 1. oktoobriks 2026 vastu võetud piiratud kindlust andvate standarditega. Ettevõtjad on väljendanud muret seoses kindlustandvate audiitorteenuste osutajate tehtud tööga ning rõhutanud vajadust käsitleda paindlikult kestlikkusaruandluse audiitorkontrolli valdkonnas tuvastatud konkreetseid riske ja kriitilisi küsimusi. Komisjon peaks seda muret arvesse võtma, kui ta töötab välja piiratud kindlust andvad standardid. Ühtlustatud kindlust andvate standardite puudumine süvendab ettevõtjate probleeme ja seetõttu on tähtis, et komisjon võtaks vastu sobiva delegeeritud õigusakti. Et anda piiratud kindlust andvate standardite väljatöötamiseks piisavalt aega, tuleks nende vastuvõtmise tähtaeg edasi lükata 1. juulini 2027.

- (5) Direktiivi 2006/43/EÜ artikli 26a lõike 3 teise lõiguga on antud komisjonile õigus võtta 1. oktoobriks 2028 vastu piisavat kindlust andvad standardid, olles eelnevalt hinnanud teostatavust audiitorite ja ettevõtjate jaoks. Selleks et vältida ettevõtjate audiitorkontrolli kulude suurenemist, tuleks piisavat kindlust andvate standardite vastuvõtmise nõue kaotada.

- (6) Direktiivi 2006/43/EÜ artikli 45 kohaselt peavad liikmesriigi pädevad asutused registreerima kolmandate riikide audiitorid ja auditeerivad üksused, kes esitavad audiitorkontrolli aruandeid selliste kolmandate riikide üksuste kestlikkusteabe kohta, kelle väärtpaberid on lubatud kauplemisele kõnealuse liikmesriigi reguleeritud turul. Sellise registreerimise tingimused puudutavad nõudeid, millele peab vastama enamik kolmanda riigi auditeeriva üksuse haldus- või juhtimisorgani liikmetest, nõudeid, millele peab vastama kolmanda riigi audiitor, kasutatavaid kindlust andvaid standardeid ja kolmanda riigi auditeeriva üksuse iga-aastase läbipaistvusaruande avaldamist. Lisaks peavad liikmesriigid allutama kolmandate riikide registreeritud audiitorid ja auditeerivad üksused oma järelevalve-, kvaliteeditagamise ning uurimiste ja karistuste süsteemile. Võttes arvesse kestlikkusaruandluse ja selle audiitorkontrolli reguleerimise praegust rahvusvahelist olukorda ning arvestades, et registreerimine on vajalik asjaomaste audiitorkontrolli aruannete kehtivuseks liidus, oleks ebaproportsionaalne nõuda, et kõnealused registreerimistingimused oleks täidetud kestlikkusaruandluse audiitorkontrolli korra esimestel kohaldamisaastatel. Peale selle sõltub kolmandate riikide registreeritud audiitorite ja auditeerivate üksuste järelevalve samaväärsust või adekvaatsust käsitlevate otsuste olemasolust. Seetõttu tuleks kehtestada kolmandate riikide audiitoritele ja auditeerivatele üksustele, kes esitavad audiitorkontrolli aruandeid selliste kolmandate riikide üksuste kestlikkusteabe kohta, kelle väärtpaberid on lubatud kauplemisele liikmesriigi reguleeritud turul, üleminekuperioodiks lihtsustatud registreerimistingimused ja vabastus järelevalvest. Lihtsustatud registreerimine peaks olema võimalik tingimusel, et asjaomase liikmesriigi pädevatele asutustele esitatakse teatav teave. Pädevad asutused peaksid registreerimisest keelduma, kui kõnealust teavet ei esitata.

- (7) Direktiivi 2013/34/EL artikli 19a lõikes 1 nõutakse, et suurettevõtjad ning väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad (välja arvatud mikroettevõtjad), kelle väärtpaberid on lubatud kauplemisele liidu reguleeritud turul, peavad koostama kestlikkusaruande individuaalsel tasandil. Aruandes „Euroopa konkurentsivõime tulevik“ nimetati kestlikkusaruandluse raamistikku peamiseks regulatiivse koormuse allikaks ning jõuti sellega seoses järeldusele, et vaja on paremini arvesse võtta nende äriühingute suurust, keda reguleerimine mõjutab. Ettevõtjate aruandluskoormuse vähendamiseks ja aruandluse eesmärkide saavutamiseks proportsionaalsemal viisil tuleks individuaalsel tasandil kestlikkusaruande koostamise ja avaldamise kohustust piirata, nii et see kohustus oleks üksnes ettevõtjatel, kelle netokäive ületab 450 000 000 eurot ja kellel on keskmiselt üle 1 000 töötaja aruandeaasta jooksul, nagu on määratletud direktiivi 2013/34/EL ülevõtmiseks kehtestatud riiklikes meetmetes. Kõnealune sihipärasem kohaldamisala, millesse peaksid kuuluma ka kontsernid ja emitendid, tagab, et kohustusliku kestlikkusaruandluse koormus piirdub suurimate ettevõtjate, kontsernide ja emitentidega. Selliste ettevõtjate, kontsernide ja emitentide keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimisalane mõju on kõige suurem. Samal ajal suudavad nad kõige paremini katta keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimisalase aruandlusega kaasnevaid kulusid. Kindlaksmääratud künnistest allapoole jäävatel ettevõtjatel, kontsernidel ja emitentidel on vabadus teha vabatahtlikku kestlikkusaruandlust ning seda võimalust hõlbustavad oluliselt käesoleva direktiiviga kehtestatud vabatahtlikuks kasutamiseks mõeldud kestlikkusaruandluse standardid.

- (8) Direktiivi 2013/34/EL artikli 1 lõikes 3 on täpsustatud, et nimetatud direktiivis sätestatud kestlikkusaruandluse nõudeid kohaldatakse selliste kindlustusandjate ja krediidasutuste suhtes, olenemata nende õiguslikust vormist, kes on suurettevõtjad või väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad (välja arvatud mikroettevõtjad), kelle väärtpaberid on lubatud kauplemisele liidu reguleeritud turul. Kuna käesoleva direktiiviga kitsendatakse individuaalse kestlikkusaruandluse kohaldamisala, peaks selline kohaldamisala kitsendamine kehtima ka kindlustusandjate ja krediidasutuste suhtes.
- (9) Kestlikku rahandust käsitlevate õigusaktide sidususe tagamiseks on oluline kaaluda, kas finantssektori keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimistegurite või kestlikkusega seotud nõudeid, sealhulgas sektoripõhiseid finantsteenuseid käsitlevaid õigusakte, Euroopa järelevalveasutuste ootusi ja järelevalvealaseid ootusi liikmesriigi tasandil, tuleb kujundada või kohandada nii, et oleks tagatud kooskõla direktiivis 2013/34/EL sätestatud kestlikkusaruandluse kohustustega. Sidususe säilitamine, sealhulgas seoses ettevõtjatega, kes ei kuulu direktiivi 2013/34/EL artiklite 19a ja 29a kohaldamisalasse, nõuab hoolikat tähelepanu ning selleks võib olla vaja Euroopa Parlamendi, nõukogu, komisjoni ja Euroopa järelevalveasutuste meetmeid.

- (10) Kuigi Euroopa Finantsstabiilsuse Fondi raamlepinguga loodud Euroopa Finantsstabiilsuse Fond (EFSF) on vabastatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2004/109/EÜ⁷ sätestatud kestlikkusaruandluse korra kohaldamisest vastavalt kõnealuse direktiivi artiklile 8, kohaldatakse EFSFi suhtes direktiivis 2013/34/EL sätestatud kestlikkusaruandluse nõudeid. Kuigi EFSF on nimetatud direktiivis loetletud õiguslikus vormis asutatud suurettevõtja, on tema volitused suures osas sarnased Euroopa stabiilsusmehhanismi volitustega, nimelt kaitsta liidu finantsstabiilsust, andes ajutist finantsabi liikmesriikidele, kelle rahaühik on euro. Euroopa stabiilsusmehhanismi suhtes kestlikkusaruandluse nõudeid siiski ei kohaldata. Selleks et EFSFi koheldaks kestlikkusaruandluse osas samamoodi nagu Euroopa stabiilsusmehhanismi ja et tagada kooskõla direktiivis 2004/109/EÜ sätestatud vabastamiskorraga, tuleks EFSF seega vabastada direktiivis 2013/34/EL sätestatud kestlikkusaruandluse korra kohaldamisest.

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiiv 2004/109/EÜ läbipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, ning millega muudetakse direktiivi 2001/34/EÜ (ELT L 390, 31.12.2004, lk 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

- (11) Direktiivi 2013/34/EL artikli 19 lõike 1 neljanda lõigu kohaselt peavad suurettevõtjad ning väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad (välja arvatud mikroettevõtjad), kelle väärtpaberid on lubatud kauplemisele liidu reguleeritud turul, nimelt ettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse kohustuslikku kestlikkusaruandlust, esitama teabe võtmetähtsusega immateriaalsete ressursside kohta ja nende rolli kohta ettevõtja ärimudelil ja väärtuse loomises. Et tagada kooskõla uue kohaldamisalaga ja saavutada sellise aruandluse eesmärgid proportsionaalsemal viisil, tuleks nimetatud nõuet kohaldada ainult nende ettevõtjate suhtes, kelle netokäive ületab 450 000 000 eurot ja kellel on keskmiselt üle 1 000 töötaja aruandeaasta jooksul.

- (12) Direktiivi 2013/34/EL artikli 19a lõike 3 kohaselt peavad ettevõtjad esitama teavet oma tegevuse ja väärtusahela kohta. On tõendeid selle kohta, et väärtusahelasse kuuluvad ettevõtjad, sealhulgas väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad, saavad aruandvatelt ettevõtjatelt ebaproportsionaalseid teabetaotlusi, vaatamata nimetatud direktiivis sätestatud kehtivatele piirangutele. Seetõttu on vaja kehtestada kaitse väärtusahelasse kuuluvatele ettevõtjatele, kelle keskmine töötajate arv eelnenud aruandeaasta jooksul ei ületa 1 000 töötajat, et piirata kõnealuste ettevõtjate (edaspidi „kaitstud ettevõtjad“) koormust. Aruandvatel ettevõtjatel peaks olema võimalik oma väärtusahelasse kuuluvate ettevõtjate suuruse kindlaksmääramisel tugineda nende ettevõtjate endi esitatud kinnitustele. Aruandev ettevõtja ei peaks tegema täiendavaid kontrole. Siiski ei peaks aruandev ettevõtja saama tugineda ettevõtjate endi kinnitusele suuruse kohta, kui ta teab või kui võib põhjendatult eeldada, et ta teab, et see on ilmselgelt väär. Kui aruandev ettevõtja soovib oma väärtusahela kohta teavet, peaks tal olema keelatud nõuda kaitstud ettevõtjatelt teavet, mis ületab teatud piirmäärasid. Kõnealused piirmäärad peaksid kajastama piiranguid, mis sätestatakse komisjoni poolt vastu võetavates vabatahtlikuks kasutamiseks mõeldud kestlikkusaruandluse standardites. Samal ajal tuleks aruandvate ettevõtjate väärtusahelasse kuuluvatele kaitstud ettevõtjatele anda seadusjärgne õigus keelduda kõnealuseid piirmäärasid ületava teabe esitamisest. Et tagada selle õiguse tõhusus ja vältida olukorda, kus väiksematele ettevõtjatele pannakse koormus ennetavalt hinnata, kas asjaomane õigus on kohaldatav, tuleks nõuda, et aruandvad ettevõtjad, kes otsustavad taotleda kõnealuseid piirmäärasid ületavat teavet, tagaksid, et nende väärtusahelasse kuuluvaid kaitstud ettevõtjaid teavitatakse sellest, millist lisateavet taotletakse, ja nende seadusjärgsest õigusest keelduda selle esitamisest.

Proportsionaalsuse tagamiseks peaks väärtusahelaga seotud piirangu kohaldamisala olema piiratud järgmiselt. Esiteks ei peaks see takistama jagada teavet vabatahtlikult, näiteks teavet, mida asjaomase sektori ettevõtjad tavaliselt jagavad. Teiseks ei tohiks see mõjutada võimalikku lepingulist või liidu või riigisiseseist õigusest tulenevat kohustust esitada teavet, mis ei ületa vabatahtlikus standardis täpsustatud teavet. Kolmandaks peaks väärtusahelaga seotud piirangut kohaldama üksnes sellise teabekogumise suhtes, mida tehakse kestlikkusteabe esitamiseks, nagu on nõutud direktiivis 2013/34/EL. See ei peaks mõjutama liidu nõudeid täita hoolsuskohustust või koguda teavet muul eesmärgil, näiteks aruandva ettevõtja riskijuhtimiseks. Ettevõtjad, kes esitavad aruandeid kooskõlas nimetatud piirangutega, tuleks lugeda väärtusahelat käsitleva teabe esitamise kohustuse täitnuks, nagu on nõutud direktiivis 2013/34/EL. On oluline, et aruandvad ettevõtjad taotleksid oma väärtusahelasse kuuluvatelt ettevõtjatelt teavet ainult niivõrd, kui võrd see on vajalik. Eelkõige on oluline, et nad taotleksid vähem teavet, kui on ette nähtud vabatahtlikuks kasutamiseks mõeldud standardites, kui nad ei vaja kogu asjaomastes standardites osutatud teavet. Kindlustandvate audiitorteenuste osutajad peaksid koostama kindlust andva arvamuse, järgides väärtusahela ettevõtjatele pakutavat kaitset. Lisaks, kuna kogu vajalik teave ei pruugi alati olla väärtusahelasse kuuluvatelt ettevõtjatelt kättesaadav, peaks aruandval ettevõtjal olema võimalik asjakohasel juhul kasutada väärtusahelat käsitleva teabe aruandlusnõuete täitmiseks teavet, mis on saadud otse tema väärtusahelasse kuuluvatelt ettevõtjatelt, või hinnanguid kõnealuse teabe kohta.

- (13) Võttes arvesse mitme direktiivis (EL) 2022/2464 sätestatud kohaldamise alguskuupäeva muutmist, tuleks direktiivi 2013/34/EL muuta, et lihtsustada kolmeaastast üleminekuperioodi ja selgitada, et see algab hetkest, mil ettevõtja peab esitama kestlikkusteavet vastavalt direktiividele 2013/34/EL ja (EL) 2022/2464.

(14) Teatud asjaoludel peaks ettevõtjatel olema lubatud kestlikkusaruandluse nõuete kohaldamisel teatav teave välja jätta, tingimusel et kohaldatakse audiitorkontrolli. Sellised asjaolud tuleks välja töötada ja neid tuleks täpsustada. Esiteks võib kestlikkusteabe avalikustamine teatud juhtudel tõsiselt kahjustada ettevõtja äripositsiooni. Sellistel juhtudel peaks ettevõtjal olema lubatud asjaomane teave välja jätta, tingimusel et väljajätmise eritingimused on täidetud, tagamaks, et sellised juhtumid jäävad erandlikuks ja et esitatud kestlikkusteabe kasutajate huvid on samuti piisavalt kaitstud. Sellega seoses ei kahjusta aruandva ettevõtja äripositsiooni tõsiselt asjaolu, et kolmanda riigi ettevõtjad ei pea esitama sama teavet. Teiseks peaks ettevõtjatel olema võimalik jätta välja selline teave, mis puudutab intellektuaalset kapitali, intellektuaalomandit, oskusteavet, tehnoloogilist teavet või innovatsiooni tulemusi, mis kvalifitseeruks ärisaladuseks, nagu see on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2016/943⁸. Kolmandaks peaks ettevõtjatel olema võimalik jätta välja salastatud teave. Lisaks võib olla teavet, mida tuleks käsitada konfidentsiaalsena põhjustel, mis ei ole seotud ärilise kahju, ärisaladuse või salastatusega. Eelkõige peaks ettevõtjatel olema vabadus jätta välja teave, mida tuleb kaitsta loata juurdepääsu või avalikustamise eest vastavalt muudele liidu õigusaktidele või riigisisesele õigusele. Lisaks ei tohiks kestlikkusaruandluse nõuded kohustada ettevõtjaid avalikustama teavet, mis kahjustaks füüsiliste isikute privaatsust või füüsiliste või juriidiliste isikute turvalisust. See on eriti oluline praeguses geopoliitilises olukorras. Eeskätt kaitsevaldkonna ettevõtjad vajavad kaalutusõigust, et jätta esitamata tundlik teave, mille avalikustamine võib kahjustada nende endi või teiste juriidiliste isikute, sealhulgas liikmesriikide julgeolekut.

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/943, milles käsitletakse avalikustamata oskusteabe ja äriteabe (ärisaladuste) ebaseadusliku omandamise, kasutamise ja avalikustamise vastast kaitset (ELT L 157, 15.6.2016, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).

- (15) Direktiivi 2013/34/EL artikli 29c lõikega 1 on komisjonile antud õigus võtta vastu piiratud kestlikkusaruande standardid, milles on täpsustatud teave, mille esitavad väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad, kelle väärtpaberid on lubatud kauplemisele liidu reguleeritud turul, väikesed ja mittekeerukad finantsinstitutsioonid, kaptiivkindlustusandjad ja kaptiivedasikindlustusandjad, kes kasutavad nimetatud direktiivi artikli 19a lõikes 6 osutatud erandit piiratud kestlikkusaruannete esitamiseks. Kuna käesoleva direktiiviga vabastatakse väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad, kelle väärtpaberid on lubatud kauplemisele liidu reguleeritud turul, kestlikkusaruandluse korra kohaldamisest, tuleks välja jätta komisjoni õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles sätestatakse kestlikkusaruandluse standardid kõnealustele väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele. Seetõttu tuleks viited direktiivi 2013/34/EL artiklile 29c kõnealusest direktiivist välja jätta.
- (16) Direktiivi 2013/34/EL artikli 19a lõike 7 kohaselt on väikestel ja keskmise suurusega ettevõtjatel (välja arvatud mikroettevõtjad), kelle väärtpaberid on lubatud kauplemisele liidu reguleeritud turul, lubatud loobuda kestlikkusaruandlusest kestlikkusaruandluse korra kohaldamise esimesel kahel aastal. Kuna käesoleva direktiiviga vabastatakse väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad kestlikkusaruandluse korra kohaldamisest, tuleks kaheaastast loobumist võimaldav säte välja jätta.

(17) Direktiivi 2013/34/EL artikli 29a lõike 1 kohaselt peavad teatud suuruses kontsernide emaettevõtjad koostama ja avaldama kestlikkusaruande konsolideeritud tasandil. Siiski on asjakohane suurendada paindlikkust finantsvaldusettevõtjate puhul. Nimelt, kui sellise suurusega kontsern eksisteerib üksnes finantsvaldusettevõtja erinevate investeeringute tõttu, võib konsolideeritud aruandlus tekitada praktilisi raskusi ja koormust ning kasu teistele turuosalistele võib jääda piiratuks. Sellest tulenevalt peaks finantsvaldusettevõtjatel, kes on selliste kontsernide emaettevõtjad, olema võimalik valida, kas esitada konsolideeritud kestlikkusteave või jätta selline teave esitamata. Kõnealust võimalust tuleks selle eesmärgi silmas pidades rangelt piirata. Seda tuleks kohaldada üksnes juhul, kui emaettevõtja vastab finantsvaldusettevõtja määratlusele, sealhulgas nõudele mitte osaleda otse või kaudselt tütarettevõtjate juhtimises, ilma et see piiraks tema õigusi aktsionärina. Kõnealuste õiguste hulka kuulub aktsionäride üldkoosolekul hääletamise õigus, mis võib olenevalt riigisisestest äriühinguõiguse normidest muu hulgas olla seotud osalusi omavate ettevõtjate juht-, haldus- ja järelevalveorganite liikmete ametisse nimetamisega, et tagada nende investeeringute nõuetekohane järelevalve ja kaitse. Lisaks peaks finantsvaldusettevõtjatel olema kõnealune võimalus ainult juhul, kui neil on osalused ettevõtjates, kelle ärimudelid ja tegevus on üksteisest sõltumatud. See ei hõlma juhtumeid, kus finantsvaldusettevõtjate tütarettevõtjad on oma äritegevuse kaudu omavahel tihedalt seotud, näiteks kui ühe tütarettevõtja tegevus võimaldab või otseselt toetab teise tütarettevõtja tegevust. Lisaks ei tohiks kõnealune võimalus mõjutada aruandluskohustusi, mida võidakse kohaldada kontserni teiste ettevõtjate suhtes, näiteks kui kontserni kuuluv ettevõtja kuulub iseseisvalt direktiivi 2013/34/EL artikli 19a või 29a kohaldamisalasse.

- (18) Direktiivi (EL) 2022/2464 kohaselt peavad teatud ettevõtjad esitama kestlikkusteabe vastavalt kohustuslikele Euroopa kestlikkusaruandluse standarditele. 2023. aasta juulis võttis komisjon vastu esimese Euroopa kestlikkusaruandluse standardite kogumi. Kestlikkusaruandluse kiireks lihtsustamiseks ja ühtlustamiseks võtab komisjon kuue kuu jooksul pärast käesoleva direktiivi jõustumist vastu delegeeritud õigusakti, millega vaadatakse esimene Euroopa kestlikkusaruandluse standardite kogum läbi, et neid standardeid põhjalikult reformida: i) jättes välja üldotstarbelise kestlikkusaruandluse jaoks kõige vähem olulised andmepunktid, ii) eelistades võimalusel kvantitatiivseid andmepunkte kirjeldavale tekstile, iii) eristades täiendavalt kohustuslikke ja vabatahtlikke andmepunkte, iv) andes selgeid juhiseid olulisuse põhimõtte kohaldamise kohta, tagamaks, et ettevõtjad peavad esitama üksnes olulist teavet, ning vähendamaks riski, et kindlustandvate teenuste osutajad julgustavad ettevõtjaid tahtmatult esitama ebavajalikku teavet või eraldama olulisuse hindamise protsessile ülemääraseid ressursse, v) parandades kooskõla muude liidu õigusaktidega, sealhulgas finantsteenuseid käsitlevate õigusaktidega, ning vi) võttes võimalikult suures ulatuses arvesse koostalitlusvõimet ülemaailmsete kestlikkusaruandluse standarditega. Läbivaatamise käigus täpsustatakse sätteid, mida peetakse ebaselgeks, ning lihtsustatakse standardite struktuuri ja esitusviisi. Samuti tehakse muid muudatusi, mida võib pidada vajalikuks, võttes arvesse esimese Euroopa kestlikkusaruandluse standardite kogumi kohaldamisel saadud kogemusi. Kestlikkusaruandluse standardites tuleks arvesse võtta ka raskusi, mis ettevõtjatel võivad tekkida teabe kogumisel kogu oma väärtusahela osalejatelt, eriti neilt, kelle suhtes ei kohaldata kestlikkusaruandluse kohustusi, ning arenevate turgude ja majandusega riikide tarnijatelt.

- (19) Kui kontserni koosseis muutub aruandeaasta jooksul ettevõtjate omandamise või ühinemise tõttu, võib nende ettevõtjate liitmine sama aruandeaasta kestlikkusaruandluse protsessi võtta lisaega ja tekitada haldusprobleeme. Seetõttu on asjakohane võimaldada emaettevõtjal, kelle suhtes kohaldatakse konsolideeritud kestlikkusaruandluse nõudeid, lükata selliste hiljuti omandatud või ühinenud ettevõtjate kestlikkusaruandlus edasi järgmisse aruandeaastasse. Lisaks, kui ettevõtja lahkub ettevõtjate kontsernist aruandeaasta jooksul, oleks ebaraportionaalne nõuda emaettevõtjalt, kelle suhtes kohaldatakse konsolideeritud kestlikkusaruandluse nõudeid, kõnealuse ettevõtja kohta sama majandusaasta kestlikkusteabe esitamist. Seega on asjakohane võimaldada emaettevõtjal jätta kestlikkusteave ettevõtjate kontsernist lahkunud ettevõtja kohta aruandeaasta konsolideeritud tegevusaruandesse lisamata. Kuna teatud sündmused, mis mõjutavad omandatud või ühinenud või kontsernist lahkunud ettevõtjaid, võivad siiski mõjutada kontserni kestlikkusküsimustega seotud mõjusid, riske või võimalusi, on asjakohane nõuda, et emaettevõtja, kes otsustab kõnealuste ettevõtjate kohta kestlikkusteavet aruandeaasta kohta mitte esitada, osutaks oma konsolideeritud tegevusaruandes nendele olulistele sündmustele.

- (20) Direktiivi 2013/34/EL artikli 29b lõike 1 kolmanda lõiguga on komisjonile antud õigus võtta delegeeritud õigusaktidega vastu sektoripõhised aruandlusstandardid, kusjuures esimesed sellised standardid tuleb vastu võtta 30. juuniks 2026. See õigus tuleks välja jätta, et vältida nende kohustuslike andmepunktide arvu suurenemist, mida ettevõtjad peavad esitama. Sõltuvalt nende ettevõtjate nõudmisest, kelle suhtes kohaldatakse direktiivis 2013/34/EL sätestatud kestlikkusaruandluse nõudeid, võiks komisjon ettevõtjaid toetada, esitades sektoripõhised suunised, mis näitlikustavad ja hõlbustavad Euroopa kestlikkusaruandluse standardite kohaldamist konkreetses sektoris, sealhulgas suunised olulisuse kahekordse hindamise läbiviimiseks, mille eesmärk on teha kindlaks kestlikkusküsimused, mis võivad olla olulised asjaomases sektoris tegutseva tüüpilise ettevõtja jaoks. Kõik sellised suunised peaksid põhinema konsulteerimisel asjaomaste sidusrühmadega. Asjakohasel juhul võidakse arvesse võtta asjakohaseid rahvusvahelisi standardeid.

- (21) Direktiivi 2013/34/EL artikli 29b lõike 4 kohaselt ei täpsustata kestlikkusaruandluse standardites avalikustatavat teavet, mis nõuaks ettevõtjalt nende väärtusahelasse kuuluvatelt väikestelt ja keskmise suurusega ettevõtjalt sellise teabe saamist, mis ületab nende väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kestlikkusaruandluse standardite kohaselt avalikustatavat teavet, kelle väärtpaberid on lubatud kauplemisele liidu reguleeritud turul. Kuna käesoleva direktiiviga vabastatakse väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad, kelle väärtpaberid on lubatud kauplemisele liidu reguleeritud turul, kestlikkusaruandluse korra kohaldamisest, ning et vähendada nende väärtusahelasse kuuluvate ettevõtjate aruandluskoormust, kes ei ole kohustatud kestlikkusaruannet esitama, ei tohiks kestlikkusaruandluse standardites täpsustada avalikustatavat teavet, mis nõuaks ettevõtjalt oma väärtusahelasse kuuluvatelt ettevõtjalt, kellel on keskmiselt kuni 1 000 töötajat aruandeaasta jooksul, rohkema teabe saamist kui see, mille peavad vastavalt vabatahtlikuks kasutamiseks mõeldud kestlikkusaruandluse standarditele avalikustama need ettevõtjad, kes ei ole kohustatud kestlikkusaruannet esitama.

(22) Komisjonil peaks olema õigus võtta vastu delegeeritud õigusakt, milles sätestatakse vabatahtlikuks kasutamiseks mõeldud kestlikkusaruandluse standardid kaitstud ettevõtjatele. Kõnealused standardid peaksid olema ettevõtjate suutlikkuse ja omadustega proportsionaalsed ja nende suhtes asjakohased ning proportsionaalsed nende tegevuse ulatuse ja keerukusega. Kõnealuseid standardeid peaksid saama kasutada ka muud ettevõtjad, kes ei ole kohustatud kestlikkusteavet esitama. Vabatahtlikuks kasutamiseks mõeldud kestlikkusaruandluse standardites tuleks kasutada lihtsustatud sõnastust ja võtta arvesse põhimõtet „kõigepealt mõtle väikestele“, kasutades modulaarsust, et avalikustamine saaks olla paindlik ja progresseeruv. Vabatahtlikuks kasutamiseks mõeldud kestlikkusaruandluse standardites tuleks võimalikult suures ulatuses võtta arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1221/2009⁹. Kõnealustes standardites tuleks võimaluse korral kindlaks määrata ka teabe esitamise struktuur. Kuni komisjon võtab vastu vabatahtlikuks kasutamiseks mõeldud kestlikkusaruandluse standardid, võivad vabatahtlikult kestlikkusteavet esitavad ettevõtjad teavet esitada vastavalt komisjoni soovitusel (EL) 2025/1710¹⁰, mis põhineb Euroopa finantsaruandluse nõuanderühma (EFRAG) välja töötatud väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate vabatahtlikul standardil. Järjepidevuse ja proportsionaalsuse tagamiseks peaksid vabatahtlikuks kasutamiseks mõeldud kestlikkusaruandluse standardid, mille komisjon võtab vastu delegeeritud õigusaktiga, põhinema nimetatud soovitusel.

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1221/2009 organisatsioonide vabatahtliku osalemise kohta ühenduse keskkonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteemis (EMAS) ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 761/2001 ning komisjoni otsused 2001/681/EÜ ja 2006/193/EÜ (ELT L 342, 22.12.2009, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1221/oj>).

¹⁰ Komisjoni 30. juuli 2025. aasta soovitus (EL) 2025/1710 väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate vabatahtliku kestlikkusaruandluse standardi kohta (ELT L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).

- (23) Tagamaks, et vabatahtlikuks kasutamiseks mõeldud kestlikkusaruandluse standardid on jätkuvalt kooskõlas kestlikkusaruandluse seisukohast olulise arenguga, peaks komisjon kõnealused standardid vähemalt iga nelja aasta järel läbi vaatama. Läbivaatamise käigus peaks komisjon võtma arvesse kestlikkusaruandluse seisukohast olulist arengut ja seda, kas standardid võimaldavad ettevõtjatel saavutada asjaomaseid eesmärke, sealhulgas i) esitada teavet, mis vastab tarnijatelt kestlikkusteavet taotlevate ettevõtjate andmevajadustele; ii) esitada teavet, mis vastab finantseerimisasutuste ja investorite andmevajadustele ning hõlbustab seeläbi ettevõtjate juurdepääsu rahastamisele; iii) parandada kestlikkusküsimuste – sealhulgas asjakohasel juhul keskkonna- ja sotsiaalsete aspektide, näiteks saaste ning töötajate tervis ja ohutus – juhtimist nii, et see tugevdab ettevõtjate konkurentsi- ja vastupanuvõimet, ning iv) aidata muuta majandust kestlikumaks ja kaasavamaks. Kui kõnealuseid eesmärke ei saavutata, peaks komisjon standardeid vastavalt muutma.

- (24) Direktiivi 2013/34/EL artikli 29d kohaselt peavad ettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse nimetatud direktiivi artiklites 19a ja 29a sätestatud nõudeid, koostama vastavalt kas oma tegevusaruande või konsolideeritud tegevusaruande komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2019/815¹¹ artiklis 3 sätestatud ühtses elektroonilises aruandlusvormingus ning märgistama oma kestlikkusaruande, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/852¹² artiklis 8 sätestatud avalikustatava teabe, järgides kõnealuses delegeeritud määruses kindlaks määratud elektroonilist aruandlusvormingut. Ettevõtjatele selguse tagamiseks tuleks täpsustada, et kuni komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2019/815 kestlikkusaruandluse märgistamisreeglite vastuvõtmiseni ei tohiks ettevõtjatelt nõuda kestlikkusaruannete märgistamist.

¹¹ Komisjoni 17. detsembri 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/815, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/109/EÜ seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks ühtne elektrooniline aruandlusvorming (ELT L 143, 29.5.2019, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).

¹² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2020. aasta määrus (EL) 2020/852, millega kehtestatakse kestlike investeeringute hõlbustamise raamistik ja muudetakse määrust (EL) 2019/2088 (ELT L 198, 22.6.2020, lk 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

- (25) Direktiivi 2013/34/EL artikli 33 lõikes 1 on sätestatud, et ettevõtja haldus-, juht- ja järelevalveorganite liikmed vastutavad ühiselt teatud dokumentide koostamise ja avaldamise eest kooskõlas kõnealuse direktiivi nõuetega. Ettevõtjatele paindlikkuse tagamiseks ja nende aruandluskoormuse vähendamiseks peaks liikmesriikidel olema võimalik sätestada, et ettevõtja haldus-, juht- ja järelevalveorganite liikmete ühine vastutus kõnealuse direktiivi nõuete täitmise eest seoses tegevusaruande digiteerimisega piirdub selle avaldamisega ühtses elektroonilises aruandlusvormingus, sealhulgas aruandes sisalduva kestlikkusaruande märgistamisega.

(26) Direktiivi 2013/34/EL artikli 40a lõike 1 neljanda ja viienda lõigu kohaselt peavad sellise kolmanda riigi ettevõtja liidus asuvad teatud tütarettevõtjad, kelle netokäive liidus on üle 150 000 000 euro, või selliste tütarettevõtjate puudumisel liidus asuvad kolmanda riigi ettevõtja filiaalid, kelle netokäive on üle 40 000 000 euro, avaldama ja tegema kättesaadavaks kestlikkusteabe kolmanda riigi ettevõtja kontserni tasandil, või kui see ei ole kohaldatav, siis individuaalsel tasandil. Et vähendada kolmandate riikide ettevõtjate koormust samas proportsioonis nende ettevõtjate koormuse vähendamisega, kelle suhtes kohaldatakse nimetatud direktiivi artikleid 19a ja 29a, tuleks kolmanda riigi ettevõtja netokäibe künnis tõsta 150 000 000 eurolt 450 000 000 eurole. Lisaks tuleks koormuse vähendamiseks kohandada ka direktiivi 2013/34/EL kohaldamisalasse kuuluva kolmanda riigi tütarettevõtja ja kolmanda riigi ettevõtja filiaali suuruse künnist. Kolmanda riigi tütarettevõtja ja kolmanda riigi ettevõtja filiaali netokäibe künniseks tuleks kehtestada 200 000 000 eurot. Artikli 40a kohased kolmanda riigi ettevõtja tütarettevõtja või kolmanda riigi ettevõtja filiaali aruandlusnõuded erinevad artiklite 19a ja 29a kohastest ettevõtjate aruandlusnõuetest. Kolmanda riigi ettevõtja tütarettevõtja või kolmanda riigi ettevõtja filiaal, kelle suhtes kohaldatakse artiklit 40a, peab avaldama ja tegema kättesaadavaks üksnes kolmanda riigi ettevõtja esitatud kestlikkusaruande, samas kui ettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse artikleid 19a ja 29a, peavad esitama aruande enda nimel. Seetõttu ei ole vaja kohaldada samu künniseid artikli 40a kohaste aruandlusnõuetega hõlmatud tütarettevõtjate või filiaalide kindlaksmääramisel ning artiklite 19a ja 29a kohaste aruandlusnõuetega hõlmatud ettevõtjate kindlaksmääramisel. Lisaks tuleks võrdsete tingimuste tagamiseks lubada kolmandate riikide emaettevõtjatel, kes on finantsvaldusettevõtjad, kelle tütarettevõtjate ärimudelid ja tegevus on üksteisest sõltumatud, mitte avaldada ja teha kättesaadavaks artikli 40a kohast kestlikkusaruannet.

- (27) Et tagada ettevõtjate juurdepääs praktilisele teabele direktiivis 2013/34/EL sätestatud kohustuslike ja vabatahtlike kestlikkusaruandluse standardite kohaldamise kohta ning vähendada kõnealuste kestlikkusaruandluse standardite kohaldamisest tulenevat koormust, peaks komisjon looma spetsiaalse veebiportaali. Spetsiaalne veebiportaal peaks võimaldama juurdepääsu kõnealuste kestlikkusaruandluse standarditega seotud teabele, suunistele ja toele, sealhulgas asjakohastele vormidele. Spetsiaalne veebiportaal tuleks ühendada liikmesriikide pakutavate veebipõhiste tugimeetmetega, kui need on olemas, et võtta arvesse riiklikku konteksti.
- (28) Et vähendada kestlikkusaruandluse nõuetele vastavusega seotud halduskoormust, mis on peamiselt seotud andmete kogumise, töötlemise ja ettevõtjatevahelise andmete jagamisega, peaks komisjon esitama aruande algatuste kohta, mis võimaldavad ettevõtjatel koguda, töödelda ja vahetada andmeid turvaliselt, sujuvalt ja automaatselt. Sealhulgas tuleks pakkuda ühtlustatud, standarditud ja struktureeritud digitaalseid andmevorminguid tegevusandmete tõhusaks jagamiseks ettevõtjate vahel, näiteks e-arved või väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate digitaalsed vabatahtlikud aruanded; kehtestada tehnilised miinimumnõuded kestlikkusandmete haldamiseks ja aruandluseks kasutatavatele digisüsteemidele, et tagada koostalitlusvõime; tagada juurdepääs usaldusväärsetele ja kvalifitseeritud andmetele ning tagada võimalus jagada andmeid avatud ja ühise liidu andmevahetustaristu kaudu.

- (29) Et kohandada netokäibe künniseid nendele ettevõtjatele, kelle suhtes kohaldatakse kestlikkusaruandluse nõudeid, kuna aja möödudes vähendab inflatsioon nende tegelikku väärtust, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes¹³ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (30) Direktiivi (EL) 2022/2464 artikli 5 lõike 2 esimeses lõigus on sätestatud kuupäevad, millest alates peavad liikmesriigid kohaldama direktiivis 2013/34/EL sätestatud kestlikkusaruandluse nõudeid, kusjuures need kuupäevad sõltuvad asjaomase ettevõtja suurusest. Arvestades, et kestlikkusaruandluse nõudeid tuleb kohaldada üksnes ettevõtjatele, kelle netokäive ületab 450 000 000 eurot ja kellel on majandusaasta jooksul keskmiselt üle 1 000 töötaja, asjakohasel juhul kontserni tasandil, tuleks kohaldamise alguskuupäevade kindlaksmääramise kriteeriume kohandada ning viide väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele, kelle väärtpaberid on lubatud kauplemisele liidu reguleeritud turul, tuleks välja jätta.

¹³ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinst/2016/512/oj.

- (31) Kohaldamisala kitsendamisel seoses ettevõtjatega, kelle suhtes kohaldatakse kestlikkusaruandluse nõudeid, on tähtis tagada õiguskindlus, eelkõige seoses asjaomaste sätete isikulise kohaldamisalaga igal ajahetkel. Sellest tulenevalt tuleks muuta direktiivi (EL) 2022/2464 artikli 5 lõike 2 esimese lõigu punkti a, mis käsitleb esimest ettevõtjate rühma, kelle suhtes kõnealust direktiivi kohaldatakse, et piirata selle kohaldamist kolme majandusaastaga alates 1. jaanuarist 2024. 1. jaanuaril 2027 või pärast seda algavate majandusaastate puhul tuleks kohaldada direktiivi (EL) 2022/2464 artikli 5 lõike 2 esimese lõigu punkti b, mis käsitleb teist ettevõtjate rühma, kelle suhtes kõnealust direktiivi kohaldatakse. Seega ettevõtjad, kes kuuluvad kõnealuse direktiivi (nagu on muudetud käesoleva direktiiviga) artikli 5 lõike 2 esimese lõigu punkti a kohaldamisalasse, kuid ei kuulu selle punkti b kohaldamisalasse, jäävad alates 1. jaanuarist 2027 või pärast seda algavatel majandusaastatel käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja. Selleks et vähendada koormust siiski nii kiiresti kui võimalik, peaks liikmesriikidel olema võimalik vabastada sellised ettevõtjad aruandluskohustusest majandusaastate puhul, mis algavad ajavahemikul 1. jaanuarist 2025 kuni 31. detsembrini 2026. Liikmesriigid peavad nimetatud erandit rakendama viisil, mis tagab õiguskindluse põhimõtte järgimise.

- (32) Direktiivi (EL) 2022/2464 artikli 5 lõike 2 kolmandas lõigus on sätestatud kuupäevad, millest alates peavad liikmesriigid kohaldama direktiivis 2004/109/EÜ sätestatud kestlikkusaruandluse nõudeid, kusjuures need kuupäevad sõltuvad asjaomase emitendi suurusest. Arvestades, et kestlikkusaruandluse nõudeid tuleks kohaldada üksnes ettevõtjatele, kelle netokäive ületab 450 000 000 eurot ja kellel on majandusaasta jooksul keskmiselt üle 1 000 töötaja, asjakohasel juhul kontserni tasandil, tuleks kohaldamise alguskuupäevade kindlaksmääramise kriteeriume kohandada ning viide väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele, kelle väärtpaberid on lubatud kauplemisele liidu reguleeritud turul, tuleks välja jätta.

- (33) Kohaldamisala kitsendamisel seoses emitentidega, kelle suhtes kohaldatakse kestlikkusaruandluse nõudeid, on tähtis tagada õiguskindlus, eelkõige seoses asjaomaste sätete isikulise kohaldamisalaga igal ajahetkel. Sellest tulenevalt tuleks muuta direktiivi (EL) 2022/2464 artikli 5 lõike 2 kolmanda lõigu punkti a, mis käsitleb esimest emitentide rühma, kelle suhtes kõnealust direktiivi kohaldatakse, et piirata selle kohaldamist kolme majandusaastaga alates 1. jaanuarist 2024. 1. jaanuaril 2027 või pärast seda algavate majandusaastate puhul tuleks kohaldada direktiivi (EL) 2022/2464 artikli 5 lõike 2 kolmanda lõigu punkti b, mis käsitleb teist emitentide rühma, kelle suhtes kõnealust direktiivi kohaldatakse. Seega emitendid, kes kuuluvad kõnealuse direktiivi (nagu on muudetud käesoleva direktiiviga) artikli 5 lõike 2 esimese lõigu punkti a kohaldamisalasse, kuid ei kuulu selle punkti b kohaldamisalasse, jäävad alates 1. jaanuarist 2027 või pärast seda algavatel majandusaastatel käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja. Et vähendada koormust siiski nii kiiresti kui võimalik, peaks liikmesriikidel olema võimalik vabastada sellised emitendid aruandluskohustusest majandusaastate puhul, mis algavad ajavahemikul 1. jaanuarist 2025 kuni 31. detsembrini 2026. Liikmesriigid peavad nimetatud erandit rakendama viisil, mis tagab õiguskindluse põhimõtte järgimise.

- (34) Kuna kestlikkusaruandluse kohustustega ettevõtjate ulatus on muutunud, tuleks kohandada direktiivi (EL) 2022/2464 läbivaatamist ja aruandlust käsitlevaid sätteid. Et tagada liidu eesmärk võimaldada piisavate andmete avalikustamist äriühingute kestlikkuse kohta, peaks komisjon hindama käesoleva direktiiviga muudetud direktiivi (EL) 2022/2464 uue kohaldamisala asjakohasust. See hinnang peaks põhinema eelkõige analüüsil, mis käsitleb ühelt poolt vajadust kestlikkusandmete järele, et kaasata erainvesteeringuid Euroopa roheline kokkuleppe eesmärkide saavutamisse, ja teiselt poolt kestlikkusaruandluse mõju liidu ettevõtjate konkurentsivõimele. Samuti on oluline, et läbivaatamisel võetaks arvesse välja töötatud parimaid tavasid ja ettevõtjate tegelikku valmisolekut direktiivi (EL) 2022/2464 alusel kestlikkust käsitlevat teavet avalikustada. Sel eesmärgil ja pidades silmas proportsionaalsuse põhimõtet, on oluline, et komisjon kaaluks kohaldamisala võimalikul laiendamisel, kas tasakaalustada seda võimalusega kehtestada lihtsustatud aruandluskord.
- (35) Direktiiv (EL) 2024/1760 ei anna alust alandada liikmesriikide õigusega või nimetatud direktiivi vastuvõtmise ajal kohaldatavate kollektiivlepingutega ette nähtud teatud õiguste ja huvide kaitse taset. See ei tohiks siiski takistada liikmesriike kohandamast direktiivi (EL) 2024/1760 rakendamisel selle vastuvõtmise ajal kohaldatavaid äriühingute kestlikkusalast hoolsuskohustust käsitlevaid riigisiseseid õigusakte, eelkõige nende kohaldamisala, et edendada või tagada oma õigusaktide kooskõla nimetatud direktiiviga.

- (36) Direktiivi (EL) 2024/1760 eesmärk ei ole luua terviklikku raamistikku inimõiguste või keskkonna kaitsmiseks äriühingute tegevuse kontekstis. Selle asemel on selle eesmärk ühtlustada riigisisest õigust, mis käsitleb selliste äriühingute üldisi hoolsuskohustusi ja sellega seotud vastutust, tagades seeläbi, et siseturul tegutsevad äriühingud aitavad kaasa kestlikule arengule. Hoolsuskohustuse täitmine täiendab, mitte ei asenda konkreetseid juriidilisi kohustusi, mille eesmärk on otseselt või kaudselt kaitsta inimõigusi või keskkonda. Nende konkreetsete juriidiliste kohustuste hulka kuuluvad kohustused, mis tulenevad paljude muude näidete hulgas tööõigust, tööaega ja võrdõiguslikkust käsitlevast õigusest, töotervishoidu ja tööohutust, sealhulgas ohtlike materjalide käitlemist käsitlevast õigusest, ehitusstandardeid ja hoonete planeerimist käsitlevast õigusest ning toote- või toiduohutust reguleerivast õigusest. Ükski nimetatud juriidiline kohustus ei kuulu direktiivi (EL) 2024/1760 kohaldamisalasse, välja arvatud juhul ja niivõrd, kui nendega on ette nähtud üldised hoolsuskohustused. Et suurendada õiguskindlust ja tagada vajaliku regulatiivse vabaduse sõnaselge säilitamine, tuleks muuta direktiivi (EL) 2024/1760, et täiendavalt selgitada kõnealuse direktiivi kohaldamisala piiranguid.

(37) Direktiiviga (EL) 2024/1760 kehtestatakse teatavatele äriühingutele ulatuslikud hoolsuskohustused. Seetõttu on selle kohaldamisala piiratud eriti suurte äriühingutega. Aruandes „Euroopa konkurentsivõime tulevik“ nimetati siiski hoolsuskohustuse raamistikku peamiseks regulatiivse koormuse allikaks ning jõuti sellega seoses järeldusele, et vaja on paremini arvesse võtta nende äriühingute suurust, keda reguleerimine mõjutab. Lisaks on direktiiviga (EL) 2024/1760 kõige paremini võimalik saavutada selle eesmärgid seoses kõige suuremate äriühingutega, kellel on suurim mõju oma väärtusahelatele, inimõigustele ja keskkonnale ning suurimad vahendid hoolsuskohustuse hoolikaks täitmiseks. Kõigil neil põhjustel ja kooskõlas olulise lihtsustamiseesmärgiga tuleks direktiivi (EL) 2024/1760 kohaldamisala kitsendada. 450 000 000 euro suurust käibe künnist tuleks tõsta 1 500 000 000 euronini ning 1 000 töötaja künnist 5 000 töötajani. Seega tuleks frantsiisi- või litsentsilepingu sõlminud äriühingute künniseid tõsta litsentsitasude puhul 75 000 000 euronini ja käibe puhul 275 000 000 euronini.

(38) Direktiivi (EL) 2024/1760 artikli 4 lõike 1 kohaselt on liikmesriikidel keelatud kehtestada oma riigisiseses õiguses kõnealuse direktiiviga reguleeritavas valdkonnas sätteid, millega nähakse ette inimõiguste- ja keskkonnaalased hoolsuskohustused, mis erinevad kõnealuse direktiivi erisätetes sätestatust. Tagamaks, et liikmesriigid ei lähe nimetatud direktiivi nõuetest kaugemale, ja vältimaks killustatud õigusmaastiku tekkimist, mis toob kaasa õiguskindlusetuse ja tarbetu koormuse, tuleks direktiivi (EL) 2024/1760 täielikku ühtlustamist käsitlevaid sätteid laiendada, et need hõlmaksid täiendavaid sätteid, mis reguleerivad hoolsuskohustuse täitmise põhiaspekte. See hõlmab eelkõige kindlakstegemise kohustust, kohustust prioriseerida kahjulikku mõju, mis on või oleks pidanud olema kindlaks tehtud, kohustust näha ette kaebuste esitamise kord ja teavitamise mehhanism, kohustust jälgida hoolsuskohustuse meetmeid ning kohustust anda aru kõnealuse direktiiviga reguleeritud teemadel. Samal ajal peaks liikmesriikidel jätkuvalt olema lubatud kehtestada rangemaid sätteid hoolsuskohustuse muude aspektide või sätete kohta, mis hõlmavad kitsamat eesmärki või valdkonda. Sellised sätted hõlmavad riigisisese õiguse sätteid, millega reguleeritakse konkreetset kahjulikku mõju või konkreetseid tegevusvaldkondi, et saavutada teistsugune inim-, töö- ja sotsiaalsete õiguste, keskkonna või kliima kaitse tase. Et suurendada õiguskindlust ja tagada vajalik regulatiivne vabadus, eelkõige seoses tekkivate konkreetsete riskidega, mille puhul võivad hoolsuskohustused olla olulised, tuleks selgitada, et sellised sätted hõlmavad konkreetsete toodete, teenuste või olukordadega seotud hoolsuskohustust. Seevastu riigisisese normid, mis lähevad konkreetsest eesmärgist või valdkonnast kaugemale, näiteks reguleerides hoolsuskohustuse täitmist üldiselt või reguleerides hoolsuskohustust kogu sektoris, ei kuulu selliste sätete hulka.

(39) Direktiivi (EL) 2024/1760 artikli 5 kohaselt on liikmesriigid kohustatud tagama, et teatavast suuruselt suuremad suurettevõtjad täidavad inimõiguste- ja keskkonnaalast hooldsuskohustust. Nimetatud direktiivi artiklis 8 nähakse ette, et sellised äriühingud peavad võtma asjakohaseid meetmeid, et teha kindlaks kahjulik mõju ja seda hinnata, võttes arvesse asjakohaseid riskitegureid. Äriühingud peaksid olema kohustatud tegema analüüsi üksnes mõistlikult kättesaadava teabe põhjal, et teha kindlaks enda, oma tütarettvõtjate ja, kui see on seotud nende tegevusahelatega, oma äripartnerite üldised tegevusvaldkonnad, kus kahjulik mõju võib kõige tõenäolisemalt esineda. Analüüsimisel ei pea äriühingud süstemaatiliselt kindlaks tegema kahjulikku mõju üksuse tasandil, vaid peavad pigem määratlema üldised valdkonnad. Analüüsimisel peaksid äriühingud tuginema üksnes neile mõistlikult kättesaadavale teabele, mis üldjuhul välistab äripartneritelt teabe nõudmise. Äriühingud võivad siiski paindlikult otsustada, milline teave on neile mõistlikult kättesaadav.

- (40) Analüüsi tulemuste põhjal tuleks äriühingutelt nõuda põhjalikku hindamist valdkondades, kus tehti kindlaks, et kahjuliku mõju esinemine on kõige tõenäolisem ja see mõju on kõige tõsisem. Äriühingutelt ei tohiks nõuda äripartneritelt teabe küsimist, kui tõsiseid ja tõenäolisi riske ei ole kindlaks tehtud. Põhjaliku hindamise eesmärk peaks olema saada täpset ja usaldusväärset teavet, eelkõige kindlaks tehtud kahjuliku mõju laadi, ulatuse, põhjuste, tõsiduse ja tõenäosuse kohta, et võimaldada äriühingul kooskõlas direktiiviga (EL) 2024/1760 kindlakstehtud tegeliku ja võimaliku kahjuliku mõju prioriseerida ja võtta sellega tegelemiseks asjakohaseid meetmeid kooskõlas kõnealuse direktiiviga. Et anda äriühingutele lisapaindlikkust olukorras, kus äriühing on kindlaks teinud, et kahjuliku mõju esinemine on mitmes valdkonnas sama tõenäoline või sama tõsine, peaks kõnealustel äriühingutel olema võimalik prioriseerida otsese äripartneritega seotud kahjuliku mõju hindamist. Äriühingutelt nõutakse üksnes asjakohaste meetmete võtmist kahjuliku mõju kindlakstegemiseks. Seega ei ole nad kohustatud tegema kindlaks iga nende või nende tütarettevõtjate või äripartnerite tegevusele avalduvat kahjulikku mõju. Mõnel juhul võib see viia selleni, et mõju ei tuvastata ning seega seda ei ennetata, leevendata, lõpetata ega minimeerita, hoolimata sellest, et äriühing on täielikult täitnud direktiivist (EL) 2024/1760 tulenevad kohustused. Sellest tulenevalt äriühinguid ei karistataks kõnealuse direktiivi alusel sellise mõju eest.

- (41) Selleks et piirata aruandluskoormuse edasikandumist teistele äriühingutele, sealhulgas väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele ning väikestele keskmise turukapitalisatsiooniga äriühingutele, kui tegemist on äripartnerite põhjaliku hindamisega, peaksid äriühingud, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi (EL) 2024/1760, nõudma äripartneritelt teavet üksnes juhul, kui see on vajalik. Tähtis on, et iga päring oleks sihipärane, mõistlik ja proportsionaalne. Vähem kui 5 000 töötajaga äripartnerite puhul peaksid äriühingud nõudma teavet üksnes juhul, kui teavet ei ole mõistlikult võimalik saada muul viisil, näiteks nende käsutuses olevast teabest või muudest allikatest.
- (42) Direktiivi (EL) 2024/1760 artikli 8 lõike 3 kohaselt peavad liikmesriigid tagama, et äriühingutel on kahjuliku mõju kindlakstegemiseks ja hindamiseks õigus kasutada asjakohaseid vahendeid, sealhulgas sõltumatuid aruandeid ja teavitamise mehhanismi kaudu kogutud teavet ja nimetatud direktiivis sätestatud kaebuste esitamise korda. Et vähendada äriühingute ja asjaomaste äripartnerite nõuetele vastavusega seotud koormust, tuleks täpsustada, et asjakohased vahendid võivad olla ka digilahendused, valdkondlikud ja mitut sidusrühma hõlmavad algatused. Seetõttu peaks äriühingutel olema võimalik hankida vajalikku teavet valdkondlike ja mitut sidusrühma hõlmavate algatuste kaudu, et vältida dubleerivaid nõudeid. Äriühingutel on siiski ka vabadus hankida teavet individuaalselt.

- (43) Kuna kahjulikku mõju tuleks prioriseerida vastavalt selle tõsidusele ja tõenäosusele ning sellega tuleks tegeleda järk-järgult, ei tohiks äriühingut direktiivi (EL) 2024/1760 alusel karistada, kui kogu tema poolt kindlaks tehtud kahjuliku mõjuga ei ole võimalik samal ajal ja täies ulatuses tegeleda.
- (44) Äriühingud võivad sattuda olukorda, kus nende tootmine sõltub suurel määral ühe või mitme konkreetse tarnija sisendist. Eelkõige juhul, kui sellise tarnija äritegevus on seotud tõsise kahjuliku mõjuga, sealhulgas lapstööjõu kasutamise või märkimisväärse keskkonnakahjuga, ja kui äriühing on edutult ammandanud kõik hooldsuskohustuse meetmed sellise mõju kõrvaldamiseks, peaks äriühing viimase abinõuna ärisuhte peatama ning jätkama samal ajal tarnijaga koostööd lahenduse leidmiseks, kasutades võimaluse korral peatamisest tulenevat suuremat mõjuvõimu. Kui kahjulik mõju on kõrvaldatud, tuleks ärisuhe taastada.

- (45) Selleks et vähendada äriühingute koormust ja muuta sidusrühmade kaasamine proportsionaalsemaks, tuleks äriühingutelt nõuda üksnes nende töötajate, nende esindajate, sealhulgas ametiühingute, ning üksikisikute ja kogukondade kaasamist, kelle õigusi või huve äriühingu, tema tütarettevõtjate ja äripartnerite tooted, teenused ja tegevus otseselt mõjutavad või võivad mõjutada ning kes on seotud hoolsuskohustuse täitmise konkreetse etapiga. See hõlmab üksikisikuid või kogukondi, kes elavad äripartnerite käitiste naabruses, kui reostus mõjutab neid isikuid või kogukondi otseselt, või põliselanikke, kelle õigust maale või ressurssidele mõjutab otseselt see, kuidas äripartner omandab, arendab või muul viisil kasutab maad, metsa või veevarusid. Lisaks tuleks sidusrühmade kaasamist nõuda üksnes hoolsuskohustuse täitmise teatavates osades, nimelt kindlakstegemise etapis, tegevuskavade ja tõhustatud tegevuskavade väljatöötamisel ning parandusmeetmete kavandamisel.
- (46) Äriühingute halduskoormuse vähendamiseks peaks komisjoni võtma hiljemalt 26. juuliks 2027 vastu üldised hoolsuskohustuse suunised. Samal ajal tuleks direktiivi (EL) 2024/1760 kohaldamise tähtaega kõigi äriühingute suhtes edasi lükata 26. juulini 2029. See kaheaastane ajavahemik peaks andma äriühingutele piisavalt aega, et võtta hoolsuskohustuse meetmete rakendamisel arvesse komisjoni suunistes sisalduvaid praktilisi juhiseid ja parimaid tavasid.

- (47) Direktiivi (EL) 2024/1760 sätteid, mis käsitlevad kliimamuutuste leevendamise üleminekukava, peetakse ebaproportsionaalseks, eelkõige äriühingute ja pädevate asutuste halduskoormuse tõttu, ning need võivad põhjustada õiguskindlusetust. Kõnealused sätted tuleb kehtetuks tunnistada, et ühtlustada kohustusi ning toetada kõnealuse direktiivi sihipärasemat ja tõhusamat rakendamist.

(48) Direktiivi (EL) 2024/1760 artikli 27 lõike 1 kohaselt peavad liikmesriigid kehtestama tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused. Kõnealuse direktiivi artikli 27 lõike 2 kohaselt peavad liikmesriigid karistuste määramise üle otsustamisel ning nende olemuse ja sobiva määra kindlaksmääramisel võtma nõuetekohaselt arvesse mitut asjaolu, mis määravad rikkumise raskusastme, ning raskendavaid või kergendavaid asjaolusid. Kõnealuse direktiivi artikli 27 lõike 4 kohaselt peavad liikmesriigid rahaliste karistuste määramisel võtma aluseks asjaomase äriühingu ülemaailmse netokäibe. Nimetatud nõue näib siiski tarbetu ja seda võidakse valesti tõlgendada nii, nagu nõutaks sellega, et rahalised karistused põhineksid üksnes või peamiselt ülemaailmsel netokäibel. Selle asemel peavad järelevalveasutused vastavalt nõudele, et karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad, võtma kohaselt arvesse ülemaailmset netokäivet või kontserni kuuluvate äriühingute puhul lõpliku emattevõtja konsolideeritud ülemaailmset netokäivet koostoides kõnealuse direktiivi artikli 27 lõikes 2 sätestatud asjaoludega. Seetõttu tuleks välja jätta nõue, et rahalised karistused peavad põhinema ülemaailmsel netokäibel. Seevastu selleks, et tagada võrdsed tingimused kogu liidus, ja kooskõlas ühtlustamise eesmärgiga tuleks liikmesriikidelt nõuda, et nad kehtestaksid rahaliste karistuste ühtse ülemmäära 3 % ülemaailmsest netokäibest. Nimetatud ülemmäära kohaldamist kontserni kuuluvate äriühingute suhtes tuleks täpsustada. Selleks et suurendada täitmise tagamise tavade järjepidevust kogu liidus, peaks komisjon lisaks koostöös liikmesriikidega töötama välja suunised, et aidata järelevalveasutustel määrata kindlaks karistuste määr.

- (49) Subsidiaarsuse põhimõtte paremaks järgimiseks tuleks välja jätta direktiivis (EL) 2024/1760 praegu sätestatud konkreetne kogu liitu hõlmav vastutuskord. Samal ajal tuleks liikmesriikidelt nii rahvusvahelise kui ka liidu õiguse kohaselt nõuda, et nad tagaksid kahjuliku mõju ohvritele tegeliku juurdepääsu õigusemõistmisele ja nende õiguse tõhusale õiguskaitsevahendile, nagu on sätestatud kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti artikli 2 lõikes 3, inimõiguste ülddeklaratsiooni artiklis 8, keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsiooni (Århusi konventsioon) artikli 9 lõikes 3 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47. Seetõttu peaksid liikmesriigid tagama, et juhul, kui äriühing loetakse vastutavaks direktiivis (EL) 2024/1760 sätestatud hooldsuskohustuse nõuete täitmata jätmise eest ja kui selline rikkumine on põhjustanud kahju, on kannatanutel võimalik saada täielikku hüvitist. Kõnealust hüvitist tuleks maksta kooskõlas tulemuslikkuse ja samaväärsuse põhimõtetega. Võttes arvesse riiklikul tasandil olemas olevaid erinevaid norme ja traditsioone, mis on seotud esindushagi lubamisega, tuleks direktiivi (EL) 2024/1760 sellekohane erinõue välja jätta.

Selline väljajätmine ei piira kohaldatava riigisisese õiguse sätteid, mis võimaldavad ametiühingul, valitsusvälisel inimõiguste või keskkonnaorganisatsioonil, muul vabaühendusel või riiklikul inimõiguste institutsioonil esitada hagnid väidetavalt kahju kannatanud isiku õiguste täitmise tagamiseks või toetada selliseid hagnid, mille on esitanud vahetult asjaomane isik. Lisaks sellele tuleks samal põhjusel välja jätta liikmesriikidele kehtestatud nõue tagada vastutusnormide kohustuslik kohaldamine juhul, kui sellesisulise nõude suhtes kohaldatav õigus ei ole liikmesriigi õigus. Selline väljajätmine ei piira liikmesriikide võimalust sätestada, et direktiivi (EL) 2024/1760 ülevõtmiseks kehtestatud riigisisese õiguse sätteid on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 864/2007¹⁴ osutatud üldist kehtivust omavad sätteid juhtudel, kus sellesisulise nõude suhtes kohaldatav õigus ei ole liikmesriigi õigus.

¹⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määrus lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma II) (ELT L 199, 31.7.2007, lk 40, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2007/864/oj>).

- (50) Direktiivi (EL) 2024/1760 artikli 36 lõike 1 kohaselt peab komisjon hiljemalt 26. juuliks 2026 esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande vajaduse kohta kehtestada täiendavad kestlikkuselase hoolsuskohustuse nõuded, mis on kohandatud reguleeritud finantsettevõtjatele seoses finantsteenuste osutamise ja investeerimistegevusega, ning selliste hoolsuskohustuse nõuete kohaldamise võimaluste ja nende mõju kohta. Kuna sellise läbivaatamise tähtaeg ei jäta piisavalt aega, et võtta arvesse uue üldise hoolsuskohustuse raamistikuga saadud kogemusi, tuleks direktiivi (EL) 2024/1760 läbivaatamist ja aruandlust käsitlevaid sätteid muuta.
- (51) Ülevõtmise tähtaega tuleks ühe aasta võrra edasi lükata ja kuupäevad, millest alates liikmesriigid peavad direktiivi (EL) 2024/1760 kohaldama, tuleks ühtlustada kõigi nimetatud direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate äriühingute jaoks, et anda äriühingutele rohkem aega valmistuda kõnealuse direktiivi nõuete täitmiseks. Lisaks tuleks muuta mitut muud kõnealuses direktiivis sätestatud kuupäeva, et seda üheaastast ja direktiivis (EL) 2025/794 kindlaks määratud edasilükkamist kajastada.
- (52) Kuna käesoleva direktiivi eesmäärke ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid meetme ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(53) Seetõttu tuleks direktiive 2006/43/EÜ, 2013/34/EL, (EL) 2022/2464 ja (EL) 2024/1760 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1
Direktiivi 2006/43/EÜ muutmine

Direktiivi 2006/43/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 3 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Liikmesriikide pädevad asutused võivad tunnustada audiitorühingutena üksnes neid üksusi, kes täidavad järgmisi tingimusi:

- a) füüsilised isikud, kes teevad kohustuslikke auditeid audiitorühingu nimel, peavad täitma vähemalt käesoleva direktiivi artiklis 4, artikli 6 lõikes 1, artikli 7 lõikes 1, artikli 8 lõigetes 1 ja 2, artiklis 9, artikli 10 lõike 1 esimeses lõigus ning artiklites 11 ja 12 kohustusliku auditi suhtes kehtestatud tingimusi ning peavad olema asjaomases liikmesriigis vandeaudiitoritena tunnustatud;

- b) enamus üksuse häälest peab kuuluma audiitorühingutele, kes on tunnustatud mis tahes liikmesriigis, või füüsilistele isikutele, kes täidavad vähemalt käesoleva direktiivi artiklis 4, artikli 6 lõikes 1, artikli 7 lõikes 1, artikli 8 lõigetes 1 ja 2, artiklis 9, artikli 10 lõike 1 esimeses lõigus ning artiklites 11 ja 12 kohustusliku auditi suhtes kehtestatud tingimusi. Liikmesriigid võivad sätestada, et need füüsilised isikud peavad samuti olema tunnustatud mõnes teises liikmesriigis. Direktiivi 86/635/EMÜ artiklis 45 osutatud ühistute, hoiupankade ja samalaadsete üksuste ning nende tütarettevõtjate või õigusjärglaste kohustusliku auditi eesmärgil võivad liikmesriigid sätestada muid hääleõigust käsitlevaid erinorme;
- c) enamus – kuni 75 % – üksuse haldus- või juhtimisorgani liikmetest peavad olema audiitorühingud, kes on tunnustatud mis tahes liikmesriigis, või füüsilised isikud, kes täidavad vähemalt käesoleva direktiivi artiklis 4, artikli 6 lõikes 1, artikli 7 lõikes 1, artikli 8 lõigetes 1 ja 2, artiklis 9, artikli 10 lõike 1 esimeses lõigus ning artiklites 11 ja 12 kohustusliku auditi suhtes kehtestatud tingimusi. Liikmesriigid võivad sätestada, et need füüsilised isikud peavad samuti olema tunnustatud mõnes teises liikmesriigis. Kui sellises organis ei ole üle kahe liikme, peab üks neist täitma vähemalt käesolevas punktis sätestatud tingimusi;

d) audiitorühing peab täitma artiklis 4 kehtestatud tingimust.

Liikmesriigid võivad kehtestada täiendavaid tingimusi ainult seoses punktiga c.

Nimetatud tingimused peavad olema proportsionaalsed taotletava eesmärgiga ning ei tohi minna vältimatult vajalikust kaugemale.“

2) Artikli 24b lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid tagavad, et kui kestlikkusaruandluse audiitorkontrolli teeb audiitorühing, määrab see audiitorühing vähemalt ühe võtmetähtsusega kestlikkuspartneri, kes peab täitma vähemalt artiklis 4 ja artiklites 6–12 kehtestatud tingimusi ning olema asjaomases liikmesriigis vandeaudiitorina tunnustatud. See võtmetähtsusega kestlikkuspartner võib olla võtmetähtsusega auditeerimispartner või üks võtmetähtsusega auditeerimispartneritest. Audiitorühing annab võtmetähtsusega kestlikkuspartneri(te) käsutusse piisavad ressursid ja töötajad, kellel on oma ülesannete nõuetekohaseks täitmiseks vajalik pädevus ja võimekus.“

3) Artikli 26a lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Komisjoni võtab hiljemalt 1. juulil 2027 kooskõlas artikliga 48a vastu delegeeritud õigusaktid, et täiendada käesolevat direktiivi piiratud kindlust andvate standardite sätestamiseks, milles määratakse kindlaks menetlused, mida audiitor peab kestlikkusaruandluse audiitorkontrolli kokkuvõtte tegemiseks rakendama, sealhulgas töövõtu kavandamine, riskide kaalumine ja nendele reageerimine ning kokkuvõtte liik, mis tuleb lisada kestlikkusaruannete audiitorkontrolli aruandesse, või kui see on asjakohane, ühte üldisesse auditiaruandesse.

Komisjon võtab esimeses lõigus osutatud piiratud kindlust andvad standardid vastu, tagades, et need standardid:

- a) on välja töötatud nõuetekohase menetluse käigus avaliku järelevalve ja läbipaistvuse tingimustes;
- b) aitavad saavutada aruandeaasta või konsolideeritud kestlikkusaruandluse usaldusväärsuse ja kvaliteedi kõrge taseme ning
- c) edendavad liidus üldist heaolu.“

4) Artiklit 45 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 5 teise lõigu punkt a asendatakse järgmisega:

- „a) enamik kolmanda riigi auditeeriva üksuse haldus- või juhtimisorgani liikmetest vastab nõuetele, mis on samaväärsed artiklites 4–10 sätestatutega, välja arvatud artikli 7 lõige 2, artikli 8 lõige 3 ja artikli 10 lõike 1 teine lõik;“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„5b. Liikmesriigid ei kohalda lõikeid 1–5a aruandeaastat või konsolideeritud kestlikkusaruandluse audiitorkontrolli aruannete suhtes, mis on välja antud majandusaastate kohta, mis algavad ajavahemikul 1. jaanuarist 2025 kuni 31. detsembrini 2030, kui asjaomane kolmanda riigi audiitor või auditeeriv üksus esitab liikmesriigi pädevatele asutustele järgmise teabe:

- a) asjaomase kolmanda riigi audiitori või auditeeriva üksuse nimi ja aadress ning andmed tema õigusliku struktuuri kohta;
- b) kinnitus, et kolmanda riigi audiitor, kes audiitorkontrolli aruande allkirjastab, on omandanud teadmised kestlikkusaruandluse ja selle audiitorkontrolli valdkonnas, ning teave selliste teadmiste taseme kohta;
- c) kui kolmanda riigi audiitor või auditeeriv üksus kuulub võrgustikku, siis selle võrgustiku kirjeldus;
- d) kindlust andvad standardid ja sõltumatuslega seotud nõuded, mida on kohaldatud asjaomase kestlikkusaruandluse audiitorkontrolli suhtes;
- e) kestlikkusaruandluse audiitorkontrolli eest vastutava kolmanda riigi auditeeriva üksuse sisemise kvaliteedikontrollisüsteemi kirjeldus ning

- f) märke selle kohta, kas ja millal viidi läbi kolmanda riigi audiitori või auditeeriva üksuse viimane kestlikkusaruandluse kindlust andva töövõtu kvaliteeditagamise ülevaatus, ning vajalik teave selle kvaliteeditagamise ülevaatus tulemuste kohta.

Esimeses lõigus loetletud teabe saamisel registreerivad liikmesriigi pädevad asutused asjaomase kolmanda riigi audiitori või auditeeriva üksuse kestlikkusaruandluse audiitorkontrolli eesmärgil ja märgivad selgelt, et registreerimine toimus esimeses lõigus sätestatud registreerimise üleminekukorra alusel. Kui asjaomane kolmanda riigi audiitor või auditeeriv üksus ei esita mis tahes esimeses lõigus loetletud teavet, siis liikmesriigi pädevad asutused seda kolmanda riigi audiitorit või auditeerivat üksust ei registreeri.“

- 5) Artikli 48a lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Artikli 26a lõikes 3 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks.“

Artikkel 2
Direktiivi 2013/34/EL muutmine

Direktiivi 2013/34/EL muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 1 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 3 sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Käesoleva direktiivi artiklites 19a, 29a, 29d, 30 ja 33, artikli 34 lõike 1 teise lõigu punktis aa, artikli 34 lõigetes 2 ja 3 ning artiklis 51 ette nähtud kooskõlastamismeetmeid kohaldatakse ka liikmesriikide nende õigus- ja haldusnormide suhtes, mis käsitlevad järgmisi ettevõtjaid, olenemata nende õiguslikust vormist, tingimusel et tegemist on ettevõtjatega, kellel bilansipäeval on netokäive üle 450 000 000 euro ja keskmine töötajate arv aruandeaasta jooksul üle 1 000 töötaja:“;

b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Artiklites 19a, 29a ja 29d ette nähtud kooskõlastamismeetmeid ei kohaldata Euroopa Finantsstabiilsuse Fondi raamlepinguga loodud Euroopa Finantsstabiilsuse Fondi (EFSF) ega Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/2088* artikli 2 punkti 12 alapunktides b ja f loetletud finantstoodete suhtes.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2088, mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris (ELT L 317, 9.12.2019, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj>).“

2) Artikli 3 lõige 13 asendatakse järgmisega:

„13. Inflatsiooni mõju arvesse võtmiseks vaatab komisjon järgmistes sätetes osutatud piirmäärad vähemalt iga viie aasta järel läbi ja vajaduse korral muudab neid delegeeritud õigusaktidega kooskõlas artikliga 49, võttes arvesse *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud inflatsiooninäitajaid:

- a) käesoleva artikli lõiked 1–7;
- b) artikli 19 lõike 1 neljas lõik, artikli 19a lõike 1 esimene lõik ja artikli 29a lõike 1 esimene lõik, ning
- c) artikli 40a lõike 1 teine, neljas ja viies lõik.“

3) Artikli 19 lõike 1 neljas lõik asendatakse järgmisega:

„Ettevõtjad, kellel bilansipäeval on netokäive üle 450 000 000 euro ja keskmine töötajate arv aruandeaasta jooksul üle 1 000 töötaja, esitavad teabe võtmetähtsusega immateriaalsete ressursside kohta ja selgitavad, kuidas ettevõtja ärimudel neist ressurssidest põhimõtteliselt sõltub ja kuidas sellised ressursid on ettevõtja jaoks väärtuse loomise allikas.“

4) Artiklit 19a muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Ettevõtjad, kellel bilansipäeval on netokäive üle 450 000 000 euro ja keskmine töötajate arv töötaja aruandeaasta jooksul üle 1 000, lisavad oma tegevusaruandesse teabe, mis on vajalik, et saada ülevaade ettevõtja mõjust kestlikkusaspektidele, ja teabe, mis on vajalik, et saada ülevaade sellest, kuidas kestlikkusaspektid mõjutavad ettevõtja arengut, tulemusi ja positsiooni.“;

b) lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

i) esimese lõigu järele lisatakse järgmised lõigud:

„Kolmandas, neljandas ja viiendas lõigus kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „aruandev ettevõtja“ – ettevõtja, kes peab esitama aruande vastavalt käesoleva artikli lõikele 1;

b) „kaitstud ettevõtja“ – ettevõtja,

i) kelle keskmine töötajate arv eelnenud aruandeaasta jooksul ei ületa bilansipäeval 1 000 töötajat ning

ii) kes kuulub aruandva ettevõtja väärtusahelasse;

c) „vabatahtlikud standardid“ – artiklis 29ca osutatud vabatahtlikuks kasutamiseks mõeldud standardid.

Et kindlaks määrata, kas nende väärtusahelasse kuuluvad ettevõtjad on kaitstud ettevõtjad, võivad aruandvad ettevõtjad tugineda nende ettevõtjate endi esitatud kinnitustele. Aruandvatelt ettevõtjatelt ei nõuta sellises enda kinnituses sisalduva teabe kontrollimiseks meetmete võtmist. Aruandev ettevõtja ei või siiski ettevõtja enda kinnitusele tugineda, kui ta teab või kui võib põhjendatult eeldada, et ta teab, et see on ilmselgelt väär.

Kaitstud ettevõtjatel on õigus käesoleva direktiiviga nõutava kestlikkusaruandluse eesmärgil esitatud taotluse korral keelduda esitamast teavet, mis ületab vabatahtlikes standardites sätestatud teavet. Lisaks:

- a) lepinguliste ja muude kokkulepete kehtestamisel käesoleva direktiivi kestlikkusaruandluse nõuete täitmiseks ei nõua aruandvad ettevõtjad kaitstud ettevõtjatelt vabatahtlikes standardites sätestatud teavet ületava teabe esitamist;
- b) ükski punktiga a vastuolus olev lepingutingimus ei ole siduv, kuid see ei mõjuta siiski lepingu ülejäänud sätete siduvat iseloomu;
- c) kui aruandev ettevõtja käesolevas direktiivis nõutud kestlikkusaruandluse eesmärgil nõuab otseselt või kaudselt kaitstud ettevõtjatelt teavet ja kui osa sellest teabest või kogu see teave ületab vabatahtlikes standardites sätestatud teavet, tagab kõnealune aruandev ettevõtja, et kaitstud ettevõtjaid teavitatakse järgmisest:
 - i) milline teave ületab vabatahtlikes standardites sätestatud teavet ning

- ii) kaitstud ettevõtjate seaduslikust õigusest keelduda selle teabe esitamisest;
- d) aruandvad ettevõtjad, kes esitavad vajaliku teabe väärtusahela kohta, ilma et nad saaksid kaitstud ettevõtjatel sellist teavet, mis ületab vabatahtlikes standardites sätestatud teavet, loetakse esimeses lõigus sätestatud väärtusahelat käsitleva teabe esitamise kohustuse täitnuks.

Ükski neljanda lõigu säte:

- a) ei mõjuta teabenõudeid, mis esitatakse muul kui käesoleva direktiiviga nõutava kestlikkusaruandluse eesmärgil, kaasa arvatud nõuded, mille eesmärk on täita liidu nõudeid ettevõtjatele hooldsuskohustuse täitmise kohta, ning
- b) ei kehtesta ega tähenda väärtusahelasse kuuluvate ettevõtjate jaoks kohustust esitada kestlikkusteavet.

Esimese kolme aasta jooksul, mil ettevõtjale kohaldatakse lõike 1 kohaselt kestlikkusteabe esitamise nõudeid, ja juhul, kui kogu vajalik teave väärtusahela kohta ei ole kättesaadav, selgitab ettevõtja, mida ta on teinud, et oma väärtusahela kohta vajalikku teavet saada, põhjusi, miks kogu vajalikku teavet ei ole saadud, ja seda, kuidas ta kavatseb edaspidi kogu vajaliku teabe saada. Pärast selle kolmeaastase üleminekuperioodi möödumist kasutab ettevõtja väärtusahelat käsitleva teabe aruandlusnõuete täitmiseks teavet, mis on saadud otse tema väärtusahelasse kuuluvatelt ettevõtjatelt, või asjakohasel juhul hinnanguid selle teabe kohta.“;

- ii) teine lõik jäetakse välja;
- iii) neljas lõik asendatakse järgmisega:

„Lõigetes 1 ja 2 osutatud teabe esitamisel võivad ettevõtjad jätta esitamata järgmise teabe:

- a) erandjuhtudel teave, mille avalikustamine kahjustaks tõsiselt ettevõtja äripositsiooni, kui täidetud on järgmised tingimused:
 - i) sellise teabe esitamata jätmine ei takista õiglase ja tasakaalustatud ülevaate saamist ettevõtja arengust, tulemustest ja positsioonist või tema peamistest riskidest või peamisest mõjust;

- ii) ettevõtja on kindlaks teinud, et teavet ei ole võimalik avalikustada viisil, mis võimaldaks tal täita avalikustamismõude eesmärke ilma oma äripositsiooni tõsiselt kahjustamata, näiteks koondtasandil;
 - iii) ettevõtja avalikustab asjaolu, et ta on kasutanud käesolevas lõigus sätestatud erandit, ning
 - iv) ettevõtja hindab igal aruandekuupäeval uuesti, kas teabe võib endiselt esitamata jätta;
- b) teave, mis puudutab intellektuaalset kapitali, intellektuaalomandit, oskusteavet, tehnoloogilist teavet või innovatsiooni tulemusi, mis kvalifitseeruks ärisaladuseks, nagu see on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2016/943* artikli 2 punktis 1, kui täidetud on järgmised tingimused:
- i) ettevõtja avalikustab asjaolu, et ta on kasutanud käesolevas lõigus sätestatud erandit, ning
 - ii) ettevõtja hindab igal aruandekuupäeval uuesti, kas teabe võib endiselt esitamata jätta;

- c) salastatud teave, nagu see on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2023/2418** artikli 2 punktis 7, kui täidetud on järgmised tingimused:
- i) ettevõtja avalikustab asjaolu, et ta on kasutanud käesolevas lõigus sätestatud erandit, ning
 - ii) ettevõtja hindab igal aruandekuupäeval uuesti, kas teabe võib endiselt esitamata jätta;
- d) muu teave, mida tuleb kaitsta loata juurdepääsu või avalikustamise eest muudes liidu või riigisisestes õigusaktides sätestatud kohustuste tõttu või et kaitsta füüsilise isiku privaatsust või turvalisust või juriidilise isiku turvalisust, kui täidetud on järgmised tingimused:
- i) ettevõtja avalikustab asjaolu, et ta on kasutanud käesolevas lõigus sätestatud erandit, ning
 - ii) ettevõtja hindab igal aruandekuupäeval uuesti, kas teabe võib endiselt esitamata jätta.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/943, milles käsitletakse avalikustamata oskusteabe ja äriteabe (ärisaladuste) ebaseadusliku omandamise, kasutamise ja avalikustamise vastast kaitset (ELT L 157, 15.6.2016, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).

** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. oktoobri 2023. aasta määrus (EL) 2023/2418, millega luuakse instrument Euroopa kaitsetööstuse tugevdamiseks ühishangete kaudu (EDIRPA) (ELT L, 2023/2418, 26.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2418/oj>).“;

c) lõiked 6 ja 7 jäetakse välja;

d) lõige 10 asendatakse järgmisega:

„10. Lõikes 9 sätestatud erandit kohaldatakse ka avaliku huvi üksuste suhtes, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva artikli nõudeid.“

5) Artiklit 29a muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kontserni emaettevõtjad, kellel bilansipäeval on netokäive üle 450 000 000 euro ja keskmine töötajate arv aruandeaasta jooksul üle 1 000 töötaja (konsolideeritud alusel), lisavad konsolideeritud tegevusaruandesse teabe, mis on vajalik, et saada ülevaade kontserni mõjust kestlikkusaspektidele, ja teabe, mis on vajalik, et saada ülevaade sellest, kuidas kestlikkusaspektid mõjutavad kontserni arengut, tulemusi ja positsiooni.“;

b) lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

i) esimese lõigu järele lisatakse järgmised lõigud:

„Kolmandas, neljandas ja viiendas lõigus kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „aruandev ettevõtja“ – ettevõtja, kes peab esitama aruande vastavalt käesoleva artikli lõikele 1;

b) „kaitstud ettevõtja“ – ettevõtja,

i) kelle keskmine töötajate arv eelnenud aruandeaasta jooksul ei ole bilansipäeval üle 1 000 töötaja, ning

ii) kes kuulub aruandva ettevõtja väärtusahelasse;

c) „vabatahtlikud standardid“ – artiklis 29ca osutatud vabatahtlikuks kasutamiseks mõeldud standardid.

Et kindlaks määrata, kas nende väärtusahelasse kuuluvad ettevõtjad on kaitstud ettevõtjad, võivad aruandvad ettevõtjad tugineda nende ettevõtjate endi esitatud kinnitustele. Aruandvatelt ettevõtjatelt ei nõuta sellises enda esitatud kinnituses sisalduva teabe kontrollimiseks meetmete võtmist. Aruandev ettevõtja ei või siiski ettevõtja enda esitatud kinnitusele tugineda, kui ta teab või kui võib põhjendatult eeldada, et ta teab, et see on ilmselgelt väär.

Kaitstud ettevõtjatel on õigus käesoleva direktiiviga nõutava kestlikkusaruandluse eesmärgil esitatud taotluse korral keelduda esitamast teavet, mis ületab vabatahtlikes standardites sätestatud teavet. Lisaks:

- a) lepinguliste ja muude kokkulepete kehtestamisel käesoleva direktiivi kestlikkusaruandluse nõuete täitmiseks ei nõua aruandvad ettevõtjad kaitstud ettevõtjatelt vabatahtlikes standardites sätestatud teavet ületava teabe esitamist;
- b) ükski punktiga a vastuolus olev lepingutingimus ei ole siduv, kuid see ei mõjuta siiski lepingu ülejäänud sätete siduvat iseloomu;
- c) kui aruandev ettevõtja käesolevas direktiivis nõutud kestlikkusaruandluse eesmärgil nõuab otseselt või kaudselt kaitstud ettevõtjatelt teavet ja kui osa sellest teabest või kogu see teave ületab vabatahtlikes standardites sätestatud teavet, tagab kõnealune aruandev ettevõtja, et kaitstud ettevõtjaid teavitatakse järgmisest:
 - i) milline teave ületab vabatahtlikes standardites sätestatud teavet ning

- ii) kaitstud ettevõtjate seaduslikust õigusest keelduda selle teabe esitamisest;
- d) aruandvad ettevõtjad, kes esitavad vajaliku teabe väärtusahela kohta, ilma et nad saaksid kaitstud ettevõtjatel sellist teavet, mis ületab vabatahtlikes standardites sätestatud teavet, loetakse esimeses lõigus sätestatud väärtusahelat käsitleva teabe esitamise kohustuse täitnuks.

Ükski neljanda lõigu säte:

- a) ei mõjuta teabenõudeid, mis esitatakse muul kui käesoleva direktiiviga nõutava kestlikkusaruandluse eesmärgil, kaasa arvatud nõuded, mille eesmärk on täita liidu nõudeid ettevõtjatele hooldsuskohustuse täitmise kohta, ning
- b) ei kehtesta ega tähenda väärtusahelasse kuuluvate ettevõtjate jaoks kohustust esitada kestlikkusteavet.

Esimese kolme aasta jooksul, mil ettevõtjale kohaldatakse lõike 1 kohaselt kestlikkusteabe esitamise nõudeid, ja juhul, kui kogu vajalik teave väärtusahela kohta ei ole kättesaadav, selgitab emaettevõtja, mida ta on teinud, et oma väärtusahela kohta vajalikku teavet saada, põhjusi, miks kogu vajalikku teavet ei ole saadud, ja seda, kuidas ta kavatseb edaspidi kogu vajaliku teabe saada. Pärast selle kolmeaastase üleminekuperioodi möödumist kasutab emaettevõtja väärtusahelat käsitleva teabe aruandlusnõuete täitmiseks teavet, mis on saadud otse tema väärtusahelasse kuuluvatelt ettevõtjatelt, või asjakohasel juhul hinnanguid selle teabe kohta.“;

- ii) teine lõik jäetakse välja;
- iii) neljas lõik asendatakse järgmisega:

„Lõigetes 1 ja 2 osutatud teabe esitamisel võivad emaettevõtjad jätta esitamata järgmise teabe:

- a) erandjuhtudel teave, mille avalikustamine kahjustaks tõsiselt kontserni äripositsiooni, kui täidetud on järgmised tingimused:
 - i) sellise teabe esitamata jätmine ei takista õiglase ja tasakaalustatud ülevaate saamist kontserni arengust, tulemustest ja positsioonist või selle peamistest riskidest või peamisest mõjust;

- ii) emaettevõtja on kindlaks teinud, et teavet ei ole võimalik avalikustada viisil, mis võimaldaks tal täita avalikustamiskõiguste eesmärgi ilma kontserni äripositsiooni tõsiselt kahjustamata, näiteks koondtasandil;
 - iii) emaettevõtja avalikustab asjaolu, et ta on kasutanud käesolevas lõigus sätestatud erandit, ning
 - iv) emaettevõtja hindab igal aruandekuupäeval uuesti, kas teabe võib endiselt esitamata jätta;
- b) teave, mis puudutab intellektuaalset kapitali, intellektuaalomandit, oskusteavet, tehnoloogilist teavet või innovatsiooni tulemusi, mis kvalifitseeruks ärisaladuseks, nagu see on määratletud direktiivi (EL) 2016/943 artikli 2 punktis 1, kui täidetud on järgmised tingimused:
- i) emaettevõtja avalikustab asjaolu, et ta on kasutanud käesolevas lõigus sätestatud erandit, ning
 - ii) emaettevõtja hindab igal aruandekuupäeval uuesti, kas teabe võib endiselt esitamata jätta;

- c) salastatud teave, nagu see on määratletud määruse (EL) 2023/2418 artikli 2 punktis 7, kui täidetud on järgmised tingimused:
- i) emaettevõtja avalikustab asjaolu, et ta on kasutanud käesolevas lõigus sätestatud erandit, ning
 - ii) emaettevõtja hindab igal aruandekuupäeval uuesti, kas teabe võib endiselt esitamata jätta;
- d) muu teave, mida tuleb kaitsta loata juurdepääsu või avalikustamise eest muudes liidu või riigisisestes õigusaktides sätestatud kohustuste tõttu või et kaitsta füüsilise isiku privaatsust või turvalisust või juriidilise isiku turvalisust, kui täidetud on järgmised tingimused:
- i) emaettevõtja avalikustab asjaolu, et ta on kasutanud kõnealuses lõigus sätestatud erandit, ning
 - ii) emaettevõtja hindab igal aruandekuupäeval uuesti, kas teabe võib endiselt esitamata jätta.“;

c) lisatakse järgmine lõik:

„4a. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 võib emaettevõtja juhul, kui kontserni koosseis on aruandeaasta jooksul ettevõtjate omandamise või ühinemise tõttu muutunud, otsustada mitte lisada selle majandusaastaga seotud konsolideeritud tegevusaruandesse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teavet omandatavate või ühinevate ettevõtjate kohta.

Erandina käesoleva artikli lõikest 1 võib emaettevõtja otsustada mitte lisada konsolideeritud tegevusaruandesse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teavet tütarettevõtjate kohta, kes lahkuvad kontsernist aruandeaasta jooksul.

Esimeses või teises lõigus osutatud võimalusi kasutav emaettevõtja märgib ära iga olulise sündmuse, mis mõjutab tütarettevõtjat aruandeaasta jooksul ja millel on mõju kontserni kestlikkusaspektidega seotud mõjule, riskidele või võimalustele.“;

d) lisatakse järgmine lõik:

„7a. Erandina lõikest 1 tagavad liikmesriigid, et emaettevõtjad, kes on finantsvaldusettevõtjad, kelle tütarettevõtjate ärimudel ja tegevus on üksteisest sõltumatud, võivad otsustada mitte lisada oma konsolideeritud tegevusaruandesse lõikes 1 osutatud teavet.“;

e) lõige 9 asendatakse järgmisega:

„9. Lõikes 8 sätestatud erandit kohaldatakse ka avaliku huvi üksuste suhtes, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva artikli nõudeid.“

6) Artiklit 29b muudetakse järgmiselt:

- a) lõike 1 kolmas, neljas ja kuues lõik jäetakse välja;
- b) lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kestlikkusaruandluse standardites tagatakse esitatud teabe kvaliteet, nõudes, et teave oleks arusaadav, asjakohane, kontrollitav, võrreldav ja esitatud täpselt.

Kestlikkusaruandluse standarditega välditakse ebaproportsionaalset haldus- või finantskoormust ettevõtjatele, sealhulgas võttes võimalikult suures ulatuses arvesse kestlikkusaruandluse ülemaailmsete standardite kehtestamisel tehtud tööd, nagu on nõutud lõike 5 punktis a, ning tagades võimalikult suure sidususe muude liidu õigusaktide nõuetega. Kestlikkusaruandluse standardites seatakse võimalikult suures ulatuses esikohale kvantitatiivse teabe avalikustamine, võttes arvesse ettevõtjate koormust ja kasutajate vajadusi.“;

c) lõike 4 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kestlikkusaruandluse standardites tuleb arvesse võtta ka raskusi, mis ettevõtjatel võivad tekkida teabe kogumisel kogu oma väärtusahelas osalejatelt, eriti neilt, kelle suhtes ei kohaldata artiklis 19a või 29a sätestatud kestlikkusaruandluse kohustusi, ning arenevate turgude ja majandusega riikide tarnijatelt. Kestlikkusaruandluse standardites täpsustatakse väärtusahelate osas tehtava avalikustamise ulatus, mis on proportsionaalne ja asjakohane väärtusahelasse kuuluvate ettevõtjate suutlikkuse ja omaduste ning nende tegevuse ulatuse ja keerukuse suhtes, eelkõige nende ettevõtjate puhul, kelle suhtes ei kohaldata artiklis 19a või 29a sätestatud kestlikkusaruandluse kohustusi. Kestlikkusaruandluse standardites ei tohi kindlaks määrata avalikustatavat teavet, mis nõuaks ettevõtjatelt nende väärtusahelasse kuuluvatelt ettevõtjatelt, kelle keskmine töötajate arv aruandeaasta jooksul on bilansipäeval kuni 1 000 töötajat, sellise teabe saamist, mis ületab artiklis 29ca osutatud vabatahtlike kestlikkusaruandluse standardite kohaselt avalikustatavat teavet.“

7) Artikkel 29c jäetakse välja.

8) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 29ca

Vabatahtlikuks kasutamiseks mõeldud kestlikkusaruandluse standardid

1. Selleks et hõlbustada vabatahtlikku kestlikkusteabe esitamist ettevõtjate poolt, kelle keskmine töötajate arv eelnenud aruandeaasta jooksul on bilansipäeval kuni 1 000 töötajat, ja piirata teavet, mida neilt väärtusahelasse kuuluvatelt ettevõtjatelt võib käesoleva direktiivi eesmärkidel nõuda, on komisjonil õigus kehtestada kooskõlas artikliga 49 delegeeritud õigusaktidega vabatahtlikuks kasutamiseks mõeldud kestlikkusaruandluse standardid hiljemalt ... [4 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist].
2. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 3 kohaldamist, põhinevad käesoleva artikli lõikes 1 osutatud vabatahtlikuks kasutamiseks mõeldud kestlikkusaruandluse standardid komisjoni soovitusel (EL) 2025/1710* algversioonil. Samuti peavad need standardid olema proportsionaalsed ja asjakohased nende ettevõtjate suutlikkuse ja omadustega, kelle jaoks need on kavandatud, ning võtma arvesse nende tegevuse ulatust ja keerukust. Vabatahtlikuks kasutamiseks mõeldud kestlikkusaruandluse standardites määratakse võimalikult suure ulatuses kindlaks ka sellise kestlikkusteabe esitamise struktuur.

3. Komisjon vaatab lõikes 1 osutatud vabatahtlikuks kasutamiseks mõeldud kestlikkusaruandluse standardid läbi vähemalt iga nelja aasta järel pärast nende kohaldamise alguskuupäeva ja vajaduse korral muudab neid, et võtta arvesse kestlikkusaruandlusega seotud muutusi.
4. Lõike 3 kohasel vabatahtlikuks kasutamiseks mõeldud kestlikkusaruandluse standardite läbivaatamisel võtab komisjon arvesse EFRAGi tehnilisi nõuandeid.

* Komisjoni 30. juuli 2025. aasta soovitus (EL) 2025/1710 väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate vabatahtliku kestlikkusaruandluse standardi kohta (ELT L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).“

9) Artikkel 29d asendatakse järgmisega:

„Artikkel 29d

Ühtne elektrooniline aruandlusvorming

1. Ettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva direktiivi artiklis 19a sätestatud nõudeid, koostavad oma tegevusaruande elektroonilises aruandlusvormingus, mis on kindlaks määratud komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2019/815* artiklis 3, ning märgistavad oma kestlikkusaruande, sealhulgas määruse (EL) 2020/852 artiklis 8 sätestatud avalikustatava teabe, järgides nimetatud delegeeritud määruses kindlaks määratud elektroonilist aruandlusvormingut. Kuni selliste märgistamisreeglite vastuvõtmiseni delegeeritud määrusega ei nõuta ettevõtjatelt kestlikkusaruannete märgistamist.
2. Emaettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse artiklis 29a sätestatud nõudeid, koostavad oma konsolideeritud tegevusaruande elektroonilises aruandlusvormingus, mis on kindlaks määratud komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2019/815 artiklis 3, ning märgistavad oma kestlikkusaruande, sealhulgas määruse (EL) 2020/852 artiklis 8 sätestatud avalikustatava teabe, järgides nimetatud delegeeritud määruses kindlaks määratud elektroonilist aruandlusvormingut. Kuni delegeeritud määrusega selliste märgistamisreeglite vastuvõtmiseni ei nõuta emaettevõtjatelt kestlikkusaruannete märgistamist.

* Komisjoni 17. detsembri 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/815, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/109/EÜ seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks ühtne elektrooniline aruandlusvorming (ELT L 143, 29.5.2019, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).“

10) Lisatakse järgmine peatükk:

„Peatükk 6c

Digitaalsed tugimeetmed

Artikkel 29e

Kestlikkusaruandluse digiportaali

Komisjon loob spetsiaalse portaali, mille kaudu ettevõtjad saavad juurdepääsu teabele, suunistele ja toele, sealhulgas asjakohastele vormidele, mis on seotud käesolevas direktiivis osutatud kohustusliku ja vabatahtliku kestlikkusaruandluse raamistikuga. Portaali ühendatakse liikmesriikide pakutavate veebipõhiste tugimeetmetega, kui need on olemas, et võtta arvesse riiklikku konteksti.

Artikkel 29f

Kestlikkusaruandluse tehnoloogiliste lahenduste aruanne

Komisjon esitab hiljemalt ... [24 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist] Euroopa Parlamendile ja nõukogule kestlikkusaruandluse tehnoloogiliste lahenduste aruande, mis sisaldab algatusi, mis võimaldavad ettevõtjatel koguda, töödelda ja vahetada andmeid turvaliselt, tõrgeteta ja automaatselt.“

11) Artikli 33 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et ettevõtja haldus-, juht- ja järelevalveorganite liikmed, kes tegutsevad neile liikmesriigi õigusega antud pädevuse piires, vastutavad ühiselt selle tagamise eest, et järgmised dokumendid koostatakse ja avaldatakse kooskõlas käesoleva direktiivi nõuetega ning asjakohasel juhul määruse (EÜ) nr 1606/2002 kohaselt vastu võetud rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega, delegeeritud määrusega (EL) 2019/815, käesoleva direktiivi artiklis 29b osutatud kestlikkusaruandluse standarditega ja käesoleva direktiivi artikli 29d nõuetega:

- a) aruandeaasta finantsaruanded, tegevusaruanne ja ühingujuhtimise aruanne, kui see esitatakse eraldi, ning

- b) konsolideeritud finantsaruanded, konsolideeritud tegevusaruanne ja konsolideeritud ühingujuhtimise aruanne, kui see esitatakse eraldi.

Erandina käesoleva lõike esimesest lõigust võivad liikmesriigid sätestada, et ettevõtja haldus-, juht- ja järelevalveorganite liikmed, kes tegutsevad neile liikmesriigi õigusega antud pädevuse piires, ei vastuta ühiselt selle tagamise eest, et tegevusaruanne või kohaldataval juhul konsolideeritud tegevusaruanne koostatakse kooskõlas artikli 29d nõuetega.“

12) Artiklit 34 muudetakse järgmiselt:

- a) lõike 1 teise lõigu punkt aa asendatakse järgmisega:

„aa) kui see on kohaldatav, esitavad piiratud kindlust andva töövõtu põhjal arvamuse selle kohta, kas kestlikkusaruanne vastab käesoleva direktiivi nõuetele, sealhulgas kestlikkusaruande vastavus artikli 29b kohaselt vastu võetud kestlikkusaruandluse standarditele ning menetlusele, mida ettevõtja on rakendanud, et teha kindlaks nende kestlikkusaruandluse standardite kohaselt esitatav teave, samuti vastavus nõudele märgistada kestlikkusaruanne artikli 29d kohaselt ning vastavus määruse (EL) 2020/852 artiklis 8 sätestatud aruandlusnõuetele;“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Liikmesriigid tagavad, et lõike 1 teise lõigu punktis aa osutatud arvamus koostatakse viisil, mis järgib täielikult väärtusahelasse kuuluvate ettevõtjate, kelle keskmine töötajate arv eelnenud aruandeaasta jooksul on bilansipäeval kuni 1 000 töötajat, õigust keelduda esitamast aruandvale ettevõtjale teavet, mis ületab artiklis 29ca osutatud vabatahtlikuks kasutamiseks mõeldud standardites sätestatud teavet.“

13) Artikli 40a lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Esimest lõiku kohaldatakse üksnes tütarettevõtjate suhtes, kelle eelnenud aruandeaasta netokäive ületab bilansipäeval 200 000 000 eurot.“;

b) neljas ja viies lõik asendatakse järgmisega:

„Kolmandas lõigus osutatud reeglit kohaldatakse filiaali suhtes üksnes juhul, kui kolmanda riigi ettevõtjal ei ole esimeses lõigus osutatud tütarettevõtjat ja kui filiaali netokäive ületas eelnenud aruandeaastal 200 000 000 eurot.

Esimest ja kolmandat lõiku kohaldatakse nimetatud lõikudes osutatud tütarettevõtjate või filiaalide suhtes üksnes juhul, kui kolmanda riigi ettevõtja kontserni tasandil, või kui see ei ole asjakohane, individuaalsel tasandil oli netokäive liidus viimasel kahel järjestikusel aruandeaastal üle 450 000 000 euro.“;

c) lisatakse järgmine lõik:

„Erandina esimesest ja kolmandast lõigust tagavad liikmesriigid, et kui kolmanda riigi ettevõtja on finantsvaldusettevõtja, kelle tütarettevõtjate ärimudel ja tegevus on üksteisest sõltumatud, võivad tütarettevõtjad ja filiaalid otsustada esimeses ja kolmandas lõigus osutatud kestlikkusaruannet mitte avaldada ega kättesaadavaks teha.“

14) Artiklit 49 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Artikli 1 lõikes 2, artikli 3 lõike 13 punktis a, artiklites 29b ja 40b ning artikli 46 lõikes 2 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 5. jaanuarist 2023. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Artikli 3 lõike 13 punktides b ja c ning artiklis 29ca osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates ... [käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäev].“;

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 1 lõikes 2, artikli 3 lõikes 13, artiklites 29b, 29ca ja 40b ning artikli 46 lõikes 2 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.“;

d) lõiget 3b muudetakse järgmiselt:

i) esimese lõigu sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Delegeeritud õigusaktide artikli 29b kohasel vastuvõtmisel võtab komisjon arvesse EFRAGi tehnilisi nõuandeid, tingimusel et:“;

ii) neljas lõik asendatakse järgmisega:

„Enne käesoleva direktiivi artiklis 29b osutatud delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist konsulteerib komisjon nende eelnõude üle ühiselt määruse (EL) 2020/852 artiklis 24 osutatud liikmesriikide kestliku rahanduse eksperdirühmaga ja määruse (EÜ) nr 1606/2002 artiklis 6 osutatud raamatupidamise regulatiivkomiteega.“;

iii) kuues lõik asendatakse järgmisega:

„Seoses EFRAGi antud tehniliste nõuannetega konsulteerib komisjon enne käesoleva direktiivi artiklis 29b osutatud delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist ka Euroopa Keskkonnaametiga, Euroopa Liidu Põhiõiguste Ametiga, Euroopa Keskpannaga, Euroopa audiitorite järelevalveasutuste komiteega ja määruse (EL) 2020/852 artikli 20 kohaselt loodud kestliku rahanduse platvormiga. Kui mõni neist asutustest otsustab arvamuse esitada, peab ta seda tegema kahe kuu jooksul alates kuupäevast, millal komisjon temaga konsulteeris.“;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Artikli 1 lõike 2, artikli 3 lõike 13 , artikli 29b, 29ca või 40b või artikli 46 lõike 2 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.“

Artikkel 3

Direktiivi (EL) 2022/2464 muutmine

Direktiivi (EL) 2022/2464 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikli 5 lõiget 2 muudetakse järgmiselt:
 - a) esimest lõiku muudetakse järgmiselt:
 - i) punkti a sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„ajavahemikus 1. jaanuarist 2024 kuni 31. detsembrini 2026 algavate majandusaastate puhul:“;
 - ii) punkti b muudetakse järgmiselt:
 - 1) alapunkt i asendatakse järgmisega:

„i) ettevõtjate suhtes, kellel bilansipäeval on netokäive üle 450 000 000 euro ja keskmine töötajate arv majandusaasta jooksul üle 1 000 töötaja;“ ;

2) alapunkt ii asendatakse järgmisega:

„ii) sellise kontserni emaettevõtjate suhtes, kellel bilansipäeval on netokäive üle 450 000 000 euro ja keskmine töötajate arv majandusaasta jooksul üle 1 000 töötaja (konsolideeritud alusel);“ ;

iii) punkt c jäetakse välja;

b) kolmandat lõiku muudetakse järgmiselt:

i) punkti a sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„ajavahemikus 1. jaanuarist 2024 kuni 31. detsembrini 2026 algavate majandusaastate puhul;“;

ii) punkti b muudetakse järgmiselt:

1) alapunkt i asendatakse järgmisega:

„i) direktiivi 2004/109/EÜ artikli 2 lõike 1 punktis d määratletud emitentide suhtes, kes on ettevõtjad, kellel bilansipäeval on netokäive üle 450 000 000 euro ja keskmine töötajate arv majandusaasta jooksul üle 1 000 töötaja;“

2) alapunkt ii asendatakse järgmisega:

„ii) direktiivi 2004/109/EÜ artikli 2 lõike 1 punktis d määratletud emitentide suhtes, kes on sellise kontserni emaettevõtjad, kellel bilansipäeval on netokäive üle 450 000 000 euro ja keskmine töötajate arv majandusaasta jooksul üle 1 000 töötaja (konsolideeritud alusel);“;

iii) punkt c jäetakse välja;

c) lisatakse järgmine lõik:

„Erandina esimese lõigu punktist a ja kolmanda lõigu punktist a võivad liikmesriigid vabastada ettevõtjad või emitendid, kellel on bilansipäeval netokäive kuni 450 000 000 eurot või keskmine töötajate arv majandusaasta jooksul kuni 1 000 töötajat (kohaldataval juhul konsolideeritud alusel), artikli 1 (välja arvatud punkt 14) ja artikli 2 järgimiseks vajalike meetmete järgimisest majandusaastatel, mis algavad ajavahemikus 1. jaanuarist 2025 kuni 31. detsembrini 2026.“

2) Artikli 6 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) punktid b ja c asendatakse järgmisega:

„b) hinnang vabatahtlikult direktiivi 2013/34/EL artiklis 29ca osutatud kestlikkusaruandluse standardeid kasutavate ettevõtjate arvu kohta;

c) hinnang selle kohta, kas ja kuidas tuleks veelgi laiendada käesoleva muutmisdirektiiviga muudetavate sätete kohaldamisala, eelkõige seoses suurettevõtjatega, kelle netokäive on kuni 450 000 000 eurot ja keskmine töötajate arv majandusaasta jooksul kuni 1 000 töötajat, ning kolmandate riikide ettevõtjatega, kes tegutsevad otse liidu siseturul ilma liidu territooriumil asuva tütarettevõtja või filiaalita;“;

b) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Esimese lõigu punkte a, b, d ja e käsitlev aruanne avaldatakse hiljemalt 30. aprilliks 2029 ja seejärel iga kolme aasta järel ning sellele lisatakse asjakohasel juhul seadusandlikud ettepanekud. Esimese lõigu punkti c käsitlev aruanne avaldatakse hiljemalt 30. aprilliks 2031 ja seejärel iga kolme aasta järel ning sellele lisatakse asjakohasel juhul seadusandlikud ettepanekud.“

Artikkel 4
Direktiivi (EL) 2024/1760 muutmine

Direktiivi (EL) 2024/1760 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 1 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse normid järgmise kohta:

- a) äriühingute kohustused, mis on seotud tegeliku ja võimaliku kahjuliku mõjuga inimõigustele ja kahjuliku keskkonnamõjuga tulenevalt äriühingute endi või nende tütarettevõtjate tegevusest või nende äripartnerite tegevusest kõnealuste äriühingute tegevusahelas, ning
- b) vastutus punktis a osutatud kohustuste rikkumise eest.“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Käesolev direktiiv ei anna alust alandada liikmesriikide õigusega või käesoleva direktiivi vastuvõtmise ajal kohaldatavate kollektiivlepingutega ette nähtud inim-, töö- ja sotsiaalõiguste kaitse taset või keskkonna- ja kliimakaitse taset. Käesoleva lõike esimene lause ei takista siiski liikmesriike kohandamast käesoleva direktiivi vastuvõtmise ajal kohaldatavaid äriühingute kestlikkusalast hoolsuskohustust käsitlevaid riigisiseseid õigusakte, eelkõige nende kohaldamisala, et viia need vastavusse käesoleva direktiiviga.“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„4. Käesolev direktiiv ei mõjuta liidu või riigisisest õigust, mis käsitleb muid kui lõikes 1 sätestatud küsimusi. Eelkõige ei mõjuta lõike 1 punktis a osutatud normid liidu või riigisisest õigust, mis käsitleb inim-, töö- või sotsiaalõigusi või keskkonnakaitset ja kliimamuutusi, välja arvatud üldised hoolsuskohustused.“

2) Artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) äriühingul oli viimasel majandusaastal, mille kohta on või oleks pidanud olema vastu võetud aruandeaasta finantsaruanded, keskmiselt üle 5 000 töötaja ja ülemaailmne netokäive üle 1 500 000 000 euro.“;

ii) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) äriühing on sõlminud liidus sõltumatute kolmandast isikust äriühingutega litsentsitasude eest frantsiisi- või litsentsilepingud või on sellised lepingud sõlminud kontserni lõplik emaettevõtja, kui need lepingud tagavad ühise identiteedi, ühise ärikontseptsiooni ja ühtsete ärimetodite kohaldamise ning viimasel majandusaastal, mille kohta on või oleks pidanud olema vastu võetud aruandeaasta finantsaruanded, ületasid need litsentsitasud 75 000 000 eurot, ning tingimusel, et äriühingu või kontserni, mille emaettevõtja ta on, ülemaailmne netokäive viimasel majandusaastal, mille kohta on või oleks pidanud olema vastu võetud aruandeaasta finantsaruanded, oli üle 275 000 000 euro.“;

b) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) äriühingu netokäive liidus oli viimasele majandusaastale eelnenud majandusaastal üle 1 500 000 000 euro;“;

ii) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) äriühing on sõlminud liidus sõltumatute kolmandast isikust äriühingutega litsentsitasude eest frantsiisi- või litsentsilepingud või on sellise kontserni lõplik emaettevõtja, mis on sellised lepingud sõlminud, kui need lepingud tagavad ühise identiteedi, ühise ärikontseptsiooni ja ühtsete ärimeetodite kohaldamise ning viimasele majandusaastale eelnenud majandusaastal ületasid need litsentsitasud liidus 75 000 000 eurot, ning tingimusel, et äriühingu netokäive oli viimasele majandusaastale eelnenud majandusaastal liidus üle 275 000 000 euro, või ta on sellise kontserni lõplik emaettevõtja, mille netokäive oli viimasele majandusaastale eelnenud majandusaastal liidus üle 275 000 000 euro.“;

c) lõike 3 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„3. Kui lõpliku emaettevõtja põhitegevus on tegutsevate tütarettevõtjate aktsiate omamine ning ta ei osale kogu kontserni või ühte või mitut kontserni tütarettevõtjat mõjutavate juhtimis-, tegevus- või finantsotsuste vastuvõtmises, võib ta vabastada käesolevast direktiivist tulenevate kohustuste täitmisest. Kõnealuse vabastuse tingimuseks on, et lõpliku emaettevõtja üks liidus asuvatest tütarettevõtjatest on määratud täitma lõpliku emaettevõtja nimel artiklites 6–16 sätestatud kohustusi, sealhulgas lõpliku emaettevõtja kohustusi seoses oma tütarettevõtjate tegevusega. Sellisel juhul antakse määratud tütarettevõtjale kõik vajalikud vahendid ja õiguslikud volitused nende kohustuste mõjusaks täitmiseks, eelkõige tagamaks, et määratud tütarettevõtja saab kontserni äriühingutelt asjakohase teabe ja dokumendid, et täita käesolevast direktiivist tulenevaid lõpliku emaettevõtja kohustusi.“

3) Artikli 3 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) punkt n asendatakse järgmisega:

„n) „sidusrühmad“ – äriühingu töötajad, tema tütarettevõtjate ja äripartnerite töötajad, nende ametiühingud ja töötajate esindajad ning üksikisikud või kogukonnad, kelle õigusi või huve äriühingu, tema tütarettevõtjate ja äripartnerite tooted, teenused või tegevus otseselt mõjutavad või võivad mõjutada, ja kõnealuste isikute või kogukondade seaduslikud esindajad;“;

b) punkt u asendatakse järgmisega:

„u) „riskitegurid“ – faktid, olukorrad või asjaolud, mis on seotud kahjuliku mõju tõsiduse ja tõenäosusega, sealhulgas faktid, olukorrad või asjaolud äripartneri tasandil, näiteks kas äripartner ei ole käesoleva direktiivi või muude võrreldavate kohustuslikku kestlikkusalast hoolsuskohustust käsitlevate õigusaktide kohaldamisalasse kuuluv äriühing; geograafilisel ja kontekstipõhisel tasandil, näiteks õiguskaitse tasandil seoses kahjuliku mõju liigiga, ning sektorite, äritegevuse, toodete ja teenuste tasandil;“.

4) Artikkel 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 4

Ühtlustamise tase

1. Ilma et see piiraks artikli 1 lõigete 2 ja 3 kohaldamist, ei kehtesta liikmesriigid oma riigisiseses õiguses käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas sätteid, millega nähakse ette inimõiguste- ja keskkonnaalased hoolsuskohustused, mis erinevad artiklites 6, 8 ja 9, artikli 10 lõigetes 1–5, artikli 11 lõigetes 1–6 ja artiklites 14–16 sätestatutest.
2. Olenemata lõikest 1 ei takista käesolev direktiiv liikmesriike kehtestamast oma riigisiseses õiguses rangemaid sätteid, mis erinevad muudes artiklites kui artiklites 6, 8 ja 9, artikli 10 lõigetes 1–5, artikli 11 lõigetes 1–6 ja artiklites 14–16 sätestatutest, või sätteid, mis on eesmärgi või valdkonna poolest konkreetsemad, sealhulgas reguleerides konkreetseid tooteid, teenuseid või olukordi, et saavutada inim-, töö- ja sotsiaalõiguste, keskkonna või kliima kaitse erinev tase.“

5) Artiklit 6 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvatel emaettevõtjatel on lubatud täita artiklites 7–16 sätestatud kohustusi äriühingute nimel, mis on nende emaettevõtjate tütarettevõtjad ja kuuluvad käesoleva direktiivi kohaldamisalasse, kui seeläbi tagatakse tulemuslik täitmine. See ei piira järelevalveasutuse volituste kasutamist selliste tütarettevõtjate suhtes vastavalt artiklile 25 ega tütarettevõtjate tsiviilvastutust vastavalt artiklile 29.“;

b) lõike 2 punkt e asendatakse järgmisega:

„e) asjakohasel juhul taotleb tütarettevõtja otseselt äripartnerilt lepingulisi tagatise kooskõlas artikli 10 lõike 2 punktiga b või artikli 11 lõike 3 punktiga c, taotleb lepingulisi tagatise kaudselt äripartnerilt kooskõlas artikli 10 lõikega 4 või artikli 11 lõikega 5 ning peatab ärisuhte kooskõlas artikli 10 lõikega 6 või artikli 11 lõikega 7.“;

c) lõige 3 jäetakse välja.

6) Artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõikes 1 sätestatud kohustuse osana võtavad äriühingud asjakohaseid meetmeid, et teha järgmist, võttes arvesse asjakohaseid riskitegureid, sealhulgas fakte, olukordi või asjaolusid äripartneri tasandil, näiteks seda, kas äripartner ei ole käesoleva direktiivi või muude võrreldavate kohustuslikku kestlikkusalast hoolsuskohustust käsitlevate õigusaktide kohaldamisalasse kuuluv äriühing; geograafilisel ja kontekstipõhisel tasandil, näiteks õiguskaitse tasandil seoses kahjuliku mõju liigiga, ning sektorite, äritegevuse ning toodete ja teenuste tasandil:

- a) koostada ainuüksi mõistlikult kättesaadava teabe põhjal analüüs, et teha kindlaks enda, oma tütaretevõtjate ja, kui see on seotud nende tegevusahelaga, nende äripartnerite tegevuse üldvaldkonnad, kus kahjuliku mõju esinemine on kõige tõenäolisem ja see mõju on kõige tõsisem;
- b) punktis a osutatud analüüsi tulemuste põhjal viia läbi põhjalik hindamine valdkondades, kus tehti kindlaks, et kahjuliku mõju esinemine on kõige tõenäolisem ja see mõju on kõige tõsisem. “;

b) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Liikmesriigid tagavad, et lõike 2 punktis b osutatud põhjaliku hindamise eesmärgil:

- a) võivad äriühingud nõuda äripartneritelt teavet üksnes juhul, kui see on vajalik, ning äripartnerite puhul, kellel on vähem kui 5 000 töötajat, üksnes juhul, kui teavet ei ole mõistlikult võimalik muul viisil saada;
- b) kui vajalikku teavet on võimalik saada erinevatelt äripartneritelt, eelistavad äriühingud põhjendatud juhul teabe taotlemist otse äripartnerilt või äripartneritelt, kelle puhul on kahjuliku mõju esinemine kõige tõenäolisem;
- c) kui tehakse kindlaks, et kahjuliku mõju esinemine on mitmes valdkonnas sama tõenäoline või sama tõsine, võivad äriühingud prioriseerida selliste valdkondade hindamist, mis on seotud otseste äripartneritega.“;

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriigid tagavad, et äriühingutel on – asjakohasel juhul kvantitatiivsele ja kvalitatiivsele teabele tuginedes – käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kahjuliku mõju kindlakstegemiseks ja hindamiseks õigus kasutada asjakohaseid vahendeid, sealhulgas sõltumatuid aruandeid, digilahendusi, valdkondlikke või mitut sidusrühma hõlmavaid algatusi ning artiklis 14 sätestatud teavitamise mehhanismi ja kaebuste esitamise korra kohaselt kogutud teavet.“;

d) lõige 4 jäetakse välja.

7) Artiklisse 9 lisatakse järgmine lõige:

„4. Käesoleva artikli kohaste prioriseerimisotsuste tegemisel ei too ainuüksi asjaolu, et vähem olulise kahjuliku mõjuga ei ole tegeletud, äriühingu jaoks kaasa artikli 27 kohaseid karistusi.“

8) Artikli 10 lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Mis puudutab lõikes 1 osutatud võimalikku kahjulikku mõju, mida lõigetes 2, 4 ja 5 sätestatud meetmetega ei olnud võimalik ennetada või piisavalt leevendada, siis viimase abinõuna peab äriühing seni, kuni kahjuliku mõjuga on tegeletud:

- a) hoiduma uute suhete loomisest või olemasolevate suhete laiendamisest äripartneriga, kellega seoses või kelle tegevusahelas mõju tekkis;
- b) kui tema ja asjaomase äripartneri vahelisi suhteid reguleeriv õigus seda võimaldab, peatama ärisuhte seoses asjaomase tegevusega, sealhulgas selleks, et kasutada või suurendada oma mõjutusvahendeid, ning
- c) võtma konkreetse kahjuliku mõju suhtes põhjendamatu viivitusega vastu tõhustatud ennetusmeetmete kava ja seda rakendama, kui võib põhjendatult eeldada, et sellised pingutused on edukad.

Kui on põhjendatud eeldus, et tõhustatud ennetusmeetmete kava on edukas, ei too ainuüksi asjaolu, et äripartneriga jätkatakse koostööd, äriühingule kaasa artikli 27 kohaseid karistusi või artikli 29 kohast vastutust.

Enne ärisuhte peatamist hindab äriühing, kas võib mõistlikult eeldada, et peatamise kahjulik mõju oleks ilmselgelt tõsisem kui kahjulik mõju, mida ei olnud võimalik ennetada või piisavalt leevendada. Sellisel juhul ei nõuta äriühingult ärisuhte peatamist ning tal on võimalik teatada pädevale järelevalveasutusele sellise otsuse nõuetekohaselt põhjendatud põhjustest.

Liikmesriigid näevad kooskõlas esimese lõiguga oma riigi õigusega reguleeritavate lepingute puhul ette võimaluse ärisuhte peatada, välja arvatud lepingud, mille pooled on seaduse kohaselt kohustatud sõlmima.

Kui äriühing otsustab ärisuhte peatada, võtab ta meetmeid ärisuhte peatamise mõju ennetamiseks, leevendamiseks või lõpetamiseks, teatab sellest mõistliku aja jooksul asjaomasele äripartnerile ja vaatab oma otsuse edaspidi läbi.

Kui äriühing otsustab ärisuhte käesoleva artikli kohaselt mitte peatada, jälgib ta võimalikku kahjulikku mõju ning hindab korrapäraselt oma otsust ja seda, kas on võimalik võtta asjakohaseid lisameetmeid.“

9) Artikli 11 lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Mis puudutab lõikes 1 osutatud tegelikku kahjulikku mõju, mida lõigetes 3, 5 ja 6 sätestatud meetmetega ei olnud võimalik lõpetada või mille ulatust ei olnud võimalik minimeerida, siis viimase abinõuna peab äriühing seni, kuni kahjuliku mõjuga on tegeletud:

- a) hoiduma uute suhete loomisest või olemasolevate suhete laiendamisest äripartneriga, kellega seoses või kelle tegevusahelas mõju tekkis;
- b) kui tema ja asjaomase äripartneri vahelisi suhteid reguleeriv õigus seda võimaldab, peatama ärisuhte seoses asjaomase tegevusega, sealhulgas selleks, et kasutada või suurendada oma mõjutusvahendeid, ning
- c) võtma põhjendamatult viivitusega vastu ja rakendama konkreetse kahjuliku mõju suhtes tõhustatud parandusmeetmete kava, kui võib põhjendatult eeldada, et sellised pingutused on edukad.

Kui võib põhjendatult eeldada, et tõhustatud parandusmeetmete kava on edukas, ei too ainuüksi asjaolu, et äripartneriga jätkatakse koostööd, äriühingule kaasa artikli 27 kohaseid karistusi ega artikli 29 kohast vastutust.

Enne ärisuhte peatamist hindab äriühing seda, kas võib mõistlikult eeldada, et peatamise kahjulik mõju oleks ilmselgelt tõsisem kui kahjulik mõju, mida ei olnud võimalik lõpetada või mille ulatust ei olnud võimalik piisavalt minimeerida. Sellisel juhul ei nõuta äriühingult ärisuhte peatamist ning tal on võimalik teatada pädevale järelevalveasutusele sellise otsuse nõuetekohaselt põhjendatud põhjustest.

Liikmesriigid näevad kooskõlas esimese lõiguga oma riigi õigusega reguleeritavate lepingute puhul ette võimaluse ärisuhte peatada, välja arvatud lepingud, mille pooled on seaduse kohaselt kohustatud sõlmima.

Kui äriühing otsustab ärisuhte peatada, võtab ta meetmeid ärisuhte peatamise mõju ennetamiseks, leevendamiseks või lõpetamiseks, teatab sellest mõistliku aja jooksul asjaomasele äripartnerile ja vaatab oma otsuse edaspidi läbi.

Kui äriühing otsustab ärisuhte käesoleva artikli kohaselt mitte peatada, jälgib ta tegelikku kahjulikku mõju ning hindab korrapäraselt oma otsust ja seda, kas on võimalik võtta asjakohaseid lisameetmeid.“

10) Artikli 13 lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

a) sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Konsulteerimine asjaomaste sidusrühmadega toimub hoolsuskohustuse protsessi järgmistes etappides.“;

b) punktid c ja e jäetakse välja.

11) Artikkel 15 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 15

Järelevalve

Liikmesriigid tagavad, et äriühingud hindavad korrapäraselt enda, oma tütarettevõtjate, ja kui see on seotud äriühingu tegevusahelaga, oma äripartnerite tegevust ja meetmeid, et hinnata rakendamist ja jälgida kahjuliku mõju kindlakstegemise, ennetamise, leevendamise, lõpetamise ja selle ulatuse minimeerimise piisavust ja tulemuslikkust. Hindamisel võetakse asjakohasel juhul aluseks kvalitatiivsed ja kvantitatiivsed näitajad ning see viiakse läbi põhjendamatu viivitusega pärast olulise muutuse toimumist, kuid vähemalt iga viie aasta järel ja alati, kui on mõistlikult alust arvata, et meetmed ei ole enam piisavad või tulemuslikud või et on tekkinud või võivad tekkida uued kahjuliku mõju avaldumise riskid. Hoolsuskohustuse põhimõtteid, kindlakstehtud kahjulikku mõju ja sellest tulenevaid asjakohaseid meetmeid ajakohastatakse vajaduse korral vastavalt hindamise tulemusele ja võttes nõuetekohaselt arvesse sidusrühmadelt saadud asjakohast teavet.“

12) Artikli 16 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„Komisjon võtab hiljemalt 31. märtsiks 2029 kooskõlas artikliga 34 vastu delegeeritud õigusaktid käesoleva direktiivi täiendamiseks, kehtestades lõike 1 kohase aruandluse sisu ja kriteeriumid, täpsustades eelkõige piisavalt üksikasjalikku teavet hoolsuskohustuse kirjelduse, kindlakstehtud tegeliku ja võimaliku kahjuliku mõju ning nende mõjude suhtes võetud asjakohaste meetmete kohta. Nimetatud delegeeritud õigusaktide koostamisel võtab komisjon nõuetekohaselt arvesse direktiivi 2013/34/EL artiklite 29b ja 40b kohaselt vastu võetud kestlikkusaruandluse standardeid ja viib delegeeritud õigusaktid asjakohasel juhul nendega kooskõlla.

Esimeses lõigus osutatud delegeeritud õigusaktide vastuvõtmisel tagab komisjon, et artikli 3 lõike 1 punkti a alapunktis iii osutatud äriühingute puhul, kelle suhtes kohaldatakse aruandlusnõudeid vastavalt määruse (EL) 2019/2088 artiklile 4, ei dubleerita aruandlusnõudeid, kuid säilitatakse samal ajal täielikult käesolevas direktiivis sätestatud miinimumkohustused.“

13) Artiklit 17 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Alates 1. jaanuarist 2031 tagavad liikmesriigid, et käesoleva direktiivi artikli 16 lõikes 1 osutatud aastaaruannete avalikustamisel esitavad äriühingud kõnealused aruanded samal ajal käesoleva artikli lõikes 3 osutatud kogumisasutusele, et teha see juurdepääsetavaks määruse (EL) 2023/2859 alusel loodud Euroopa ühtse juurdepääsupunkti (ESAP) kaudu.“;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Selleks et teha käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teave ESAPi kaudu kättesaadavaks, määravad liikmesriigid hiljemalt 31. detsembriks 2030 vähemalt ühe määruse (EL) 2023/2859 artikli 2 punktis 2 määratletud kogumisasutuse ja teavitavad sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet.“

14) Artikkel 18 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 18

Lepingu näidistingimused

Selleks et aidata äriühingutel täita artikli 10 lõike 2 punktis b ja artikli 11 lõike 3 punktis c sätestatud nõudeid, võtab komisjon liikmesriikide ja sidusrühmadega konsulteerides hiljemalt 26. juuliks 2027 vastu suunised lepingu näidistingimuste kohta, mille kasutamine on vabatahtlik.“

15) Artiklit 19 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 punkt b jäetakse välja;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Lõike 2 punktides a, d ja e osutatud suunised võetakse vastu hiljemalt 26. juuliks 2027. Lõike 2 punktides f ja g osutatud suunised võetakse vastu hiljemalt 26. juuliks 2028.“

16) Artikkel 22 jäetakse välja.

17) Artiklit 24 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Iga liikmesriik määrab ühe või mitu järelevalveasutust, kes teevad järelevalvet artiklite 7–16 kohaselt vastu võetud riigisisestes õigusnormides sätestatud kohustuste täitmise üle.“;

b) lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Liikmesriigid teatavad komisjonile hiljemalt 26. juuliks 2028 käesoleva artikli kohaselt määratud järelevalveasutuste nimed ja kontaktandmed, ning kui määratud järelevalveasutusi on mitu, neist igaühe pädevusvaldkonna. Nad teatavad komisjonile kõigist nendes andmetes tehtud muudatustest.“

18) Artikli 25 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutustel on piisavad volitused ja vahendid neile käesoleva direktiiviga määratud ülesannete täitmiseks, sealhulgas õigus nõuda äriühingutelt teabe esitamist ja viia läbi uurimisi, mis on seotud artiklites 7–16 sätestatud kohustuste täitmisega.“

19) Artikli 27 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Komisjon annab koostöös liikmesriikidega välja suunised, et aidata järelevalveasutustel määrata kindlaks karistuste määr kooskõlas käesoleva artikliga. Liikmesriigid tagavad, et rahaliste karistuste ülemmääraks kehtestatakse 3 % äriühingu ülemaailmsest netokäibest trahvi määramise otsusele eelnenud majandusaastal või artikli 2 lõike 1 punktides b ja c ning artikli 2 lõike 2 punktides b ja c osutatud lõplike emaettevõtjate puhul 3 % lõpliku emaettevõtja tasandil arvatud konsolideeritud ülemaailmsest netokäibest trahvi määramise otsusele eelnenud majandusaastal.“

20) Artiklit 29 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 jäetakse välja;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui äriühing võetakse liikmesriigi õiguse kohaselt vastutusele käesoleva direktiivi kohaste hoolsuskohustuse nõuete täitmata jätmise tõttu füüsilisele või juriidilisele isikule tekitatud kahju eest, tagavad liikmesriigid, et kõnealustel isikutel on õigus täielikule hüvitamisele. Täielik hüvitamine ei tohi põhjustada ülemäära hüvitamist karistuslike, mitmekordsete või muud liiki kahjuhüvitiste näol.“;

c) lõike 3 punkt d jäetakse välja;

d) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Äriühinguid, kes on osalenud valdkondlikes või mitut sidusrühma hõlmavates algatustes või kasutanud sõltumatute kolmandate isikute poolset kontrolli või lepingutingimusi, et toetada hoolsuskohustuste rakendamist, võib liikmesriigi õiguse kohaselt siiski vastutusele võtta.“;

e) lõike 5 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Äriühingu tsiviilvastutus kahju eest, millele on osutatud käesolevas artiklis, ei piira tema tütarettevõtjate või äriühingu tegevusahela otseste või kaudsete äripartnerite tsiviilvastutust.“;

f) lõige 7 jäetakse välja.

21) Artiklit 36 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 jäetakse välja;

b) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Hiljemalt 26. juuliks 2031 ja seejärel iga viie aasta tagant esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva direktiivi rakendamise ning selle tulemuslikkuse ja tõhususe kohta selle eesmärkide saavutamisel, eelkõige kahjuliku mõjuga tegelemisel. Asjakohasel juhul esitatakse aruandega koos seadusandlik ettepanek. Esimeses aruandes hinnatakse muu hulgas järgmist:“;

ii) punkti b kolmas taane asendatakse järgmisega:

„– kas artiklis 2 sätestatud asjaomase käibe künnised ja liikmesriigi õigusaktide kohaselt asutatud äriühingute töötajate arv tuleb läbi vaadata ning kas suure riskiga sektorites tuleb kasutusele võtta sektoripõhine lähenemisviis, ning eelkõige seda, kas käesoleva direktiivi kohaldamisalasse peaksid kuuluma äriühingud, mille asjaomane käive on üle 450 000 000 euro, ning liikmesriigi õigusaktide kohaselt asutatud äriühingud, millel on majandusaastal keskmiselt üle 1 000 töötaja, ning ka äriühingud, mis tegutsevad suure riskiga sektorites;“;

iii) punkt e jäetakse välja;

iv) punkt f asendatakse järgmisega:

„f) riiklikul tasandil kehtestatud täitmise tagamise mehhanismide mõjus, sealhulgas nende kaitsev mõju õiguste omajatele;“.

22) Artikli 37 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt 26. juuliks 2028. Nad edastavad nende õigusnormide teksti viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad kõnealuseid norme alates 26. juulist 2029, välja arvatud artikli 16 järgimiseks vajalikud normid, mida liikmesriigid kohaldavad majandusaastatel, mis algavad 1. jaanuaril 2030 või pärast seda.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.“

Artikkel 5
Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad artiklite 1, 2 ja 3 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt ... [12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist]. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid jõustavad artikli 4 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 26. juuliks 2028. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid kõnealused normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste normide teksti.

Artikkel 6
Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 7
Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

..., ...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja
